

*projekt***USTAWA**

z dnia

o leśnym materiale rozmnożeniowym.**Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1.** Ustawa reguluje sprawę:

- 1) rejestracji leśnego materiału podstawowego,
- 2) obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym,
- 3) kontroli leśnego materiału rozmnożeniowego oraz leśnego materiału podstawowego,
- 4) regionalizacji nasiennej.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) leśnym materiale rozmnożeniowym – rozumie się przez to:
 - a) jednostki nasienne – szyszki, owocostany, owoce i nasiona przeznaczone do produkcji materiału sadzeniowego,
 - b) części roślin przeznaczone do produkcji materiału sadzeniowego,
 - c) materiał sadzeniowy – rośliny wyhodowane z jednostek nasiennych, z części roślin lub rośliny z odnowienia naturalnego.
- 2) leśnym materiale podstawowym – rozumie się przez to przeznaczone do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego:
 - a) źródło nasion – drzewa rosnące na określonym obszarze, z których pobierane są nasiona,
 - b) drzewostan – zespół drzew o zbliżonych cechach morfologicznych, rosnących w bezpośrednim sąsiedztwie i wzajemnie na siebie oddziałujących,
 - c) plantację nasienną – grupę wyselekcjonowanych klonów lub rodów, zagospodarowaną lub izolowaną w sposób zapobiegający zapyleniu ze źródeł zewnętrznych, prowadzoną w celu uzyskania obfitych zbiorów łatwo pozyskiwanych nasion,
 - d) drzewo mateczne – drzewo wykorzystywane do pozyskiwania leśnego materiału rozmnożeniowego poprzez kontrolowane lub nie kontrolowane zapylenie określonego drzewa wykorzystywanego jako osobnik żeński pyłkiem jednego lub wielu drzew,
 - e) klon – grupę osobników o jednakowym składzie genetycznym pozyskanych z jednego osobnika w drodze rozmnażania bezpłciowego,
 - f) mieszankę klonów – grupę różnych, zidentyfikowanych klonów zmieszanych w określonych proporcjach,
- 3) rodzajach leśnego materiału podstawowego – rozumie się przez to źródło nasion, drzewostan, plantację nasienną, drzewo mateczne, klon lub mieszankę klonów,
- 4) rodzie – rozumie się przez to potomstwo drzew matecznych powstałe w drodze rozmnażania płciowego,
- 5) autochtonicznym drzewostanie lub źródle nasion – rozumie się przez to drzewostan lub źródło nasion odnawiane naturalnie w sposób ciągły lub sztucznie z leśnego materiału rozmnożeniowego powstałego z leśnego materiału podstawowego znajdującego się w miejscu, w którym rośnie lub w bezpośrednim sąsiedztwie tego miejsca,
- 6) rodzimym drzewostanie lub źródle nasion – rozumie się przez to:
 - a) autochtoniczny drzewostan lub źródło nasion,

- b) drzewostan lub źródło nasion powstałe sztucznie z nasion pochodzących z tego samego regionu pochodzenia, w którym rośnie,
- 7) pochodzeniu pierwotnym – rozumie się przez to:
 - a) dla autochtonicznych drzewostanów lub źródeł nasion – miejsce, w którym rosną drzewa stanowiące źródło nasion lub drzewostan,
 - b) dla nie autochtonicznych drzewostanów lub źródeł nasion – miejsce, w którym rósł drzewostan w chwili pobrania z niego nasion lub sadzonek, z których powstało źródło nasion lub drzewostan,
- 8) pochodzeniu wtórnym – rozumie się przez to miejsce w którym obecnie rośnie drzewostan,
- 9) sztucznej hybrydzie – rozumie się przez to leśny materiał rozmnożeniowy powstały wskutek krzyżowania osobników jednego, dwóch lub więcej gatunków drzew, będący efektem zamierzonych działań człowieka,
- 10) leśnym materiale rozmnożeniowym przeznaczonym dla celów leśnych – rozumie się przez to leśny materiał rozmnożeniowy, który jest przeznaczony do uprawy w lasach oraz na gruntach przeznaczonych do zalesienia lub służy realizacji celów gospodarki leśnej w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679 i Nr 86, poz. 958).
- 11) produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego – rozumie się przez to wszystkie etapy wytwarzania leśnego materiału rozmnożeniowego z leśnego materiału podstawowego w celu wprowadzenia go do obrotu, w tym etap powstawania i przekształcania jednostki nasiennej oraz etap wzrostu materiału sadzeniowego z jednostki nasiennej lub części rośliny,
- 12) zarządcy leśnego materiału podstawowego – rozumie się przez to państwową jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, wykonującą, na mocy przepisów szczególnych, uprawnienia właścicielskie względem leśnego materiału podstawowego stanowiącego własność Skarbu Państwa,
- 13) producencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, zajmującą się produkcją leśnego materiału rozmnożeniowego,
- 14) obrocie leśnym materiałem rozmnożeniowym – rozumie się przez to:
 - a) nabycie leśnego materiału rozmnożeniowego,
 - b) oferowanie zbycia lub zbywanie leśnego materiału rozmnożeniowego,
 - c) pośrednictwo w czynnościach, o których mowa w lit. a) i b),
- 15) dostawcy – rozumie się przez to osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, której przedmiotem zarobkowej działalności jest obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym,
- 16) regionalizacji nasiennej – rozumie się przez to podział na regiony pochodzenia oraz zasady wykorzystywania w nich leśnego materiału rozmnożeniowego określonych gatunków,
- 17) regionie pochodzenia – rozumie się przez to obszar, na którym obecnie rośnie dany drzewostan lub źródło nasion, stanowiące materiał podstawowy.

Art. 3. Przepisy ustawy stosuje się do gatunków drzew, których wykaz określa załącznik do ustawy oraz ich sztucznych hybryd.

Art. 4. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do leśnego materiału rozmnożeniowego:

- 1) o którym mowa w art. 2 pkt 1 lit b) i c), który nie jest przeznaczony dla celów leśnych,
- 2) przeznaczonego na eksport lub reeksport do państw nie będących członkami Unii Europejskiej.

2. Materiał, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 powinien być opatrzony etykietą o treści: „Nie dla leśnictwa”, jeżeli jest w posiadaniu dostawcy wraz z leśnym materiałem rozmnożeniowym przeznaczonym dla celów leśnych.

Art. 5. 1. Jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy o lasach uważa się za dostawców, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym dokonywanym pomiędzy jednostkami, o których mowa w ust. 1.

Art. 6. Ustawa nie narusza przepisów ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o nasiennictwie (Dz.U. Nr 149, poz. 724, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 88, poz. 984) w zakresie wyłącznego prawa hodowcy do odmiany.

Art. 7. 1. Ustanawia się następujące kategorie leśnego materiału rozmnożeniowego:

- 1) ze zidentyfikowanego źródła,
- 2) wyselekcjonowany,
- 3) kwalifikowany,
- 4) przetestowany.

2. Leśny materiał rozmnożeniowy może należeć wyłącznie do jednej kategorii.

Rozdział 2

Organy właściwe w sprawach obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym

Art. 8. Organami administracji rządowej właściwymi w sprawach obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym są:

- 1) minister właściwy do spraw środowiska, zwany dalej „Ministrem”,
- 2) wojewoda.

Art. 9. Do zadań Ministra należy:

- 1) prowadzenie Krajowego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego oraz Skróconego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego,
- 2) prowadzenie rejestru świadectw pochodzenia,
- 3) wydawanie pozwoleń na przywóz leśnego materiału rozmnożeniowego z państw nie będących członkami Unii Europejskiej,
- 4) ustalanie procedur i metod badawczych leśnego materiału rozmnożeniowego,
- 5) ustalanie procedur i metod badawczych leśnego materiału podstawowego podlegającego rejestracji w Krajowym Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego,
- 6) współpraca z organizacjami międzynarodowymi w zakresie selekcji leśnej i nasiennictwa leśnego.

Art. 10. Do zadań wojewody należy:

- 1) przeprowadzanie kontroli leśnego materiału podstawowego podlegającego rejestracji w Krajowym Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego pod względem spełniania wymagań określonych w ustawie,
- 2) przeprowadzanie kontroli leśnego materiału rozmnożeniowego pod względem spełniania wymagań określonych w ustawie,
- 3) przeprowadzanie kontroli dostawców pod względem przestrzegania przepisów ustawy, w tym prawidłowości prowadzonej dokumentacji,
- 4) wykonywanie innych zadań nałożonych przez Ministra w zakresie selekcji leśnej i nasiennictwa leśnego.

Art. 11. 1. Minister, wojewoda oraz upoważnieni przez nich pracownicy, w ramach wykonywania obowiązków służbowych uprawnieni są do:

- 1) wstępu na nieruchomości służące do produkcji lub obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym, lub na których taki materiał się znajduje,
- 2) kontroli oraz zabezpieczania dokumentów związanych z produkcją lub obrotem leśnym materiałem rozmnożeniowym,
- 3) żądania od producentów, dostawców oraz nabywców leśnego materiału rozmnożeniowego nie będących dostawcami, pisemnych lub ustnych informacji oraz okazania dokumentów, jeżeli jest to niezbędne do wyjaśnienia sprawy,
- 4) kontroli i zabezpieczania leśnego materiału podstawowego i leśnego materiału rozmnożeniowego,
- 5) pobierania próbek leśnego materiału rozmnożeniowego i leśnego materiału podstawowego,

- 6) wstępu na uprawy leśne.
2. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego.

Art. 12. 1. Ustanawia się Krajową Komisję Nasiennictwa Leśnego, zwaną dalej „Komisją”, jako organ o charakterze opiniodawczo – doradczym działający przy Ministrze.

2. W skład Krajowej Komisji Nasiennictwa Leśnego wchodzi 5 członków wyznaczonych spośród uznanych ekspertów w zakresie selekcji leśnej i nasiennictwa leśnego:

- 1) dwóch przedstawicieli Ministra,
- 2) przedstawiciel Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych,
- 3) przedstawiciel Dyrektora Instytutu Badawczego Leśnictwa,
- 4) przedstawiciel wojewody właściwego ze względu na miejsce położenia leśnego materiału podstawowego.

3. Przewodniczącemu Komisji powołuje i odwołuje Minister spośród osób wymienionych w ust. 2 pkt 2 i pkt 3.

4. W posiedzeniach Komisji mogą uczestniczyć, bez prawa głosu, osoby nie będące jej członkami zaproszone przez Przewodniczącą Komisji.

5. Członkostwo w Komisji ustaje na skutek śmierci członka Komisji, jego rezygnacji lub odwołania przez organ lub jednostkę, której jest przedstawicielem.

Art. 13. 1. Do zadań Komisji należy w szczególności:

- 1) wydawanie opinii w sprawach rejestracji leśnego materiału podstawowego w Krajowym Rejestrze w części II, III i IV,
- 2) opiniowanie procedur i metod badawczych, o których mowa w art. 9 pkt 4 i 5,
- 3) opiniowanie aktów prawnych w zakresie nasiennictwa leśnego.

2. Członkowie Komisji mogą uczestniczyć w czynnościach, o których mowa w art. 11 ust. 1.

3. Koszty działalności Komisji finansowane są z budżetu państwa z wydatków zaplanowanych w ustawie budżetowej w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska.

4. Członkom Komisji biorącym udział w posiedzeniu odbywającym się poza miejscowością ich zamieszkania przysługuje zwrot diet, kosztów podróży i noclegów, na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Rozdział 3

Krajowy Rejestr Leśnego Materiału Podstawowego

Art. 14. 1. Leśny materiał podstawowy podlega rejestracji w Krajowym Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego, zwanym dalej „Krajowym Rejestrem”,

2. Krajowy Rejestr prowadzi Minister.

3. Krajowy Rejestr składa się z następujących części:

- 1) części I, w której rejestrowany jest leśny materiał podstawowy przeznaczony do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii ze zidentyfikowanego źródła,
- 2) części II, w której rejestrowany jest leśny materiał podstawowy przeznaczony do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii wyselekcjonowany,
- 3) części III, w której rejestrowany jest leśny materiał podstawowy przeznaczony do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii kwalifikowany,
- 4) części IV, w której rejestrowany jest leśny materiał podstawowy przeznaczony do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii przetestowany.

4. Krajowy Rejestr prowadzi się przy użyciu elektronicznych nośników informacji.

5. Leśny materiał podstawowy podlegający rejestracji w Krajowym Rejestrze powinien charakteryzować się określoną jakością, ze szczególnym uwzględnieniem cech fenotypowych i genetycznych.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać leśny materiał podstawowy podlegający rejestracji w Krajowym Rejestrze, wraz ze wskazaniem wymagań, których spełnienie będzie ujawniane w Krajowym Rejestrze przy uwzględnieniu rodzaju oraz kategorii produkowanego leśnego materiału rozmnożeniowego oraz odpowiednich norm obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 15. 1. W każdej z części Krajowego Rejestru, o których mowa w art. 14 ust. 3, zamieszcza się następujące informacje:

- 1) numer rejestrowy składający się z liczby porządkowej i numeru części rejestru,
- 2) numer i datę wydania decyzji o rejestracji,
- 3) numer i datę wydania decyzji o wykreśleniu leśnego materiału podstawowego z Krajowego Rejestru,
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela lub zarządcy leśnego materiału podstawowego,
- 5) nazwę botaniczną leśnego materiału podstawowego, zgodnie z wykazem gatunków drzew określonym w załączniku do ustawy,
- 6) rodzaj leśnego materiału podstawowego,
- 7) przeznaczenie leśnego materiału podstawowego,
- 8) lokalizację, poprzez podanie nazwy gminy właściwej ze względu na miejsce położenia leśnego materiału podstawowego oraz:
 - a) w części I i II – symbolu regionu pochodzenia oraz współrzędnych geograficznych lub ich zakresu,
 - b) w części III i IV – współrzędnych geograficznych,
- 9) wysokość położenia leśnego materiału podstawowego nad poziomem morza lub zakres tych wysokości,
- 10) powierzchnię jaką zajmuje leśny materiał podstawowy w postaci źródła nasion, drzewostanu lub plantacji nasiennej,
- 11) czy leśny materiał podstawowy jest autochtoniczny lub nie autochtoniczny,
- 12) czy leśny materiał podstawowy jest rodzimy lub nie rodzimy,
- 13) o pochodzeniu pierwotnym leśnego materiału podstawowego, jeżeli jest znane – w przypadku, gdy leśny materiał podstawowy nie jest autochtoniczny i nie jest rodzimy,
- 14) opis warunków glebowych i klimatycznych w miejscu, w którym znajduje się leśny materiał podstawowy,
- 15) numery świadectw pochodzenia wydanych dla leśnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego z leśnego materiału podstawowego,
- 16) ilość leśnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego z leśnego materiału podstawowego wyrażoną w kilogramach lub sztukach,
- 17) o prowadzonym przersedzaniu plantacji oraz o kryteriach uwzględnianych podczas jej przeprowadzania – w przypadku rejestracji plantacji nasiennych,
- 18) o kontrolowanym, uzupełniającym bądź nie kontrolowanym zapyłaniu – w przypadku rejestracji drzew matecznych,
- 19) proporcję udziału poszczególnych drzew matecznych w produkowanym leśnym materiale rozmnożeniowym – w przypadku rejestracji drzew matecznych,
- 20) ilość drzew matecznych – w przypadku rejestracji drzew matecznych,
- 21) sposób oznaczenia klonów wchodzących w skład mieszanki umożliwiający ich identyfikację, ilość i proporcje klonów wchodzących w skład mieszanki, kryteria wyboru klonów do mieszanki oraz numery rejestrowe w Krajowym Rejestrze, pod którymi zarejestrowano osobniki użyte do produkcji klonów – w przypadku rejestracji mieszanki klonów,
- 22) dane podlegające ujawnieniu w Krajowym Rejestrze, określone w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 14 ust. 6.

2. W części IV Krajowego Rejestru zamieszcza się ponadto informację o modyfikacji genetycznej leśnego materiału podstawowego, w rozumieniu przepisów o genetycznie zmodyfikowanych organizmach.

Art. 16. 1. Każdy ma prawo dostępu do informacji zawartych w Krajowym Rejestrze.

2. Każdy może żądać, ze względu na interes prawny, uwierzytelnionych wyciągów i odpisów z Krajowego Rejestru.

3. Za wyszukiwanie informacji, sporządzanie odpisów i wyciągów oraz ich przesyłanie Minister pobiera opłatę, której wysokość nie może przewyższać planowanych kosztów związanych z wydaniem dokumentów.

4. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 17. 1. Minister prowadzi Skrócony Rejestr Leśnego Materiału Podstawowego, udostępniany Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim Unii Europejskiej, na ich żądanie.

2. Skrócony Rejestr Leśnego Materiału Podstawowego zawiera:

- 1) informację o kategorii leśnego materiału rozmnożeniowego,
- 2) informację o modyfikacji genetycznej leśnego materiału podstawowego należącego do kategorii przetestowany,
- 3) dane określone w art. 15 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 5 – 13.

Art. 18. 1. Rejestracji w Krajowym Rejestrze dokonuje Minister na wniosek właściciela lub zarządcy leśnego materiału podstawowego.

2. Wniosek o rejestrację leśnego materiału podstawowego w Krajowym Rejestrze powinien zawierać:

- 1) numer części w Krajowym Rejestrze, w której ma być zarejestrowany leśny materiał podstawowy,
- 2) dane, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4 – 14 oraz pkt 22.
- 3) dane, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 17 – w przypadku rejestracji plantacji nasiennych,
- 4) dane, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 20 – w przypadku rejestracji drzew matecznych,
- 5) dane, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 21 – w przypadku rejestracji mieszanki klonów,
- 6) informację o modyfikacji genetycznej leśnego materiału podstawowego w rozumieniu przepisów o organizmach zmodyfikowanych genetycznie – w przypadku rejestracji leśnego materiału podstawowego w części IV Krajowego Rejestru.

3. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) plan rozmieszczenia poszczególnych osobników na plantacji nasiennej sporządzony w sposób umożliwiający ich rozróżnienie – w przypadku rejestracji plantacji nasiennej,
- 2) wyniki testów potwierdzających spełnienie wymagań określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 14 ust. 6 – w przypadku rejestracji leśnego materiału podstawowego w części IV Krajowego Rejestru,
- 3) wyniki badań określających procent sztucznych hybryd w produkowanym leśnym materiale rozmnożeniowym – w przypadku rejestracji plantacji nasiennej lub drzew matecznych, przeznaczonych do produkcji sztucznych hybryd,
- 4) wyniki oceny określającej cechy i wartość użytkową leśnego materiału podstawowego – w przypadku rejestracji klonów lub mieszanki klonów.

Art. 19. 1. Testy, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 2, badania, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 3 oraz ocenę, o której mowa w art. 18 ust. 3 pkt 4, przeprowadza się na zlecenie właściciela lub zarządcy leśnego materiału podstawowego.

2. Koszty testów, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 2, badań, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 3 oraz oceny, o której mowa w art. 18 ust. 3 pkt 4 ponosi właściciel lub zarządca leśnego materiału podstawowego.

3. Minister dokonuje rejestracji, na okres nie dłuższy niż 10 lat, leśnego materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii przetestowany, jeżeli na podstawie wstępnych wyników testów, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 2 stwierdzi, że spełnione zostaną wymagania niezbędne do jego rejestracji.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania testów, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 2, mając na uwadze procedury obowiązujące w tym zakresie w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wykaz podmiotów upoważnionych do przeprowadzania:

- 1) testów, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 2,

- 2) badań, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 3,
- 3) oceny, o której mowa w art. 18 ust. 3 pkt 4,
- uwzględniając zdobyte przez te podmioty osiągnięcia naukowe oraz ich doświadczenia w zakresie selekcji leśnej i nasiennictwa leśnego.

Art. 20. 1. W przypadku zmian danych zawartych we wniosku lub jego załącznikach, właściciel lub zarządca leśnego materiału podstawowego obowiązany jest do:

- 1) złożenia nowego wniosku, w przypadku gdy leśny materiał podstawowy nie został jeszcze zarejestrowany,
- 2) niezwłocznego pisemnego zgłoszenia zmian danych, w przypadku gdy leśny materiał podstawowy jest zarejestrowany w Krajowym Rejestrze.

2. Właściciel lub zarządca leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze obowiązany jest do niezwłocznego pisemnego zgłoszenia danych, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 18 i 19, chyba że ich uzyskanie jest niemożliwe.

3. Zmiany, o których mowa w ust. 1, w zakresie danych podlegających rejestracji oraz dane, o których mowa w ust. 2 ujawniane są w Krajowym Rejestrze.

4. Dane, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 15 i 16 ujawniane są w Krajowym Rejestrze z urzędu.

Art. 21. 1. Minister odmawia rejestracji leśnego materiału podstawowego, jeżeli:

- 1) stwierdzi, że dane zawarte we wniosku lub w jego załącznikach są nieprawdziwe,
- 2) leśny materiał podstawowy nie spełnia wymagań określonych w ustawie lub w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 14 ust. 6.

2. Rejestracja leśnego materiału podstawowego w części II, III oraz IV Krajowego Rejestru wymaga zasięgnięcia opinii Komisji.

3. Rejestracja leśnego materiału podstawowego zawierającego organizmy genetycznie zmodyfikowane wymaga zgody na uwolnienie organizmów genetycznie zmodyfikowanych do środowiska, wydawanej na podstawie przepisów o organizmach zmodyfikowanych genetycznie.

4. Złożenie wniosku o rejestrację leśnego materiału podstawowego oraz jego rejestracja nie podlega opłacie skarbowej.

Art. 22. Rejestracja klonów lub mieszanek klonów następuje na okres 10 lat.

Art. 23. Drzewa mateczne, zarejestrowane w Krajowym Rejestrze, oznacza się w sposób trwały numerem rejestrowym w Krajowym Rejestrze.

Art. 24. 1. Zarejestrowany leśny materiał podstawowy podlega okresowej kontroli pod względem spełniania wymagań określonych w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 14 ust. 6.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, przeprowadzana jest przez właściwego wojewodę nie rzadziej niż raz na 5 lat.

Art. 25. Minister wykreśla z Krajowego Rejestru leśny materiał podstawowy w przypadku:

- 1) nie spełnienia wymagań określonych w ustawie lub w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 14 ust. 6,
- 2) zaniedbania obowiązków określonych w art. 20 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2,
- 3) złożenia przez właściciela lub zarządcę leśnego materiału podstawowego wniosku o jego wykreślenie.

Art. 26. Rejestracja, odmowa rejestracji oraz wykreślenie z Krajowego Rejestru następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Rozdział 4

Obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym

Art. 27. Przedmiot obrotu stanowi leśny materiał rozmnożeniowy spełniający łącznie następujące warunki:

- 1) został pozyskany przez jego producenta z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze lub w odpowiednim rejestrze państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- 2) zostało dla niego wydane świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lub odpowiedni dokument wystawiony przez państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 28. 1. Producent, ubiegający się o wydanie świadectwa pochodzenia, obowiązany jest do pisemnego zgłoszenia właściwemu wojewodzie planowanego terminu pozyskania leśnego materiału rozmnożeniowego z leśnego materiału podstawowego.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 następuje w dwóch terminach: na co najmniej 1 miesiąc i na co najmniej 3 dni przed planowanym terminem pozyskania leśnego materiału rozmnożeniowego.

3. Po pozyskaniu leśnego materiału rozmnożeniowego, producent występuje do właściwego wojewody z wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 3, biorąc w szczególności pod uwagę, aby informacje w nich zawarte były zwięzłe, czytelne oraz niezbędne do wydania świadectwa pochodzenia. We wzorach wniosków uwzględnione zostaną rodzaje leśnego materiału podstawowego, z którego wyprodukowano leśny materiał rozmnożeniowy.

Art. 29. 1. Do czasu wydania świadectwa pochodzenia producent obowiązany jest do przechowywania pozyskanego leśnego materiału rozmnożeniowego w opakowaniach zabezpieczonych plombą producenta.

2. Każde z opakowań, o których mowa w ust. 1, powinno być opatrzone etykietą zawierającą następujące informacje:

- 1) numer, pod którym w Krajowym Rejestrze zarejestrowano leśny materiał podstawowy, z którego pozyskano leśny materiał rozmnożeniowy,
- 2) datę pozyskania leśnego materiału rozmnożeniowego,
- 3) ilość leśnego materiału rozmnożeniowego w opakowaniu wyrażoną w kilogramach lub sztukach,
- 4) podpis producenta.

Art. 30. 1. Wojewoda wydaje dla leśnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego w danym roku z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze pod jednym numerem rejestrowym świadectwo pochodzenia określające nazwę leśnego materiału rozmnożeniowego, jego rodzaj, kategorię, przeznaczenie i sposób wyprodukowania, a także dane dotyczące leśnego materiału podstawowego, z którego został pozyskany.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory świadectw pochodzenia, kierując się koniecznością zapewnienia ich zgodności z odpowiednimi wzorami ustalonymi w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 31. 1. Wojewoda odmawia wydania świadectwa pochodzenia po stwierdzeniu, że producent nie spełnił wymagań określonych w art. 28 ust. 2 lub art. 29 bądź też jeżeli dane zawarte we wniosku są niekompletne lub nieprawdziwe.

2. Wydanie lub odmowa wydania świadectwa pochodzenia następuje w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

3. Wojewoda przekazuje kopię wydanego świadectwa pochodzenia Ministrowi.

Art. 32. 1. Minister prowadzi rejestr świadectw pochodzenia zwany dalej rejestrem świadectw.

2. Rejestr świadectw zawiera:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres producenta,

- 3) datę wydania świadectwa pochodzenia,
- 4) numer świadectwa pochodzenia,
- 5) informację o mieszaniu leśnego materiału rozmnożeniowego, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

Art. 33. Przepisy art. 16 stosuje się odpowiednio do rejestru świadectw.

Art. 34. Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, leśny materiał rozmnożeniowy, dla którego wydano świadectwo pochodzenia przechowywany jest oddzielnie.

Art. 35. 1. Dopuszcza się obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym pozostającym w produkcji. Przepisy art. 27 – 34 stosuje się odpowiednio.

2. Leśny materiał rozmnożeniowy pozostający w produkcji, dla którego wydano jedno świadectwo pochodzenia, oznacza się, na wszystkich etapach produkcji, etykietą zawierającą następujące informacje:

- 1) numer wydanego świadectwa pochodzenia albo sygnaturę odpowiedniego dokumentu, o którym mowa w art. 27 pkt 2 lub odpowiedniego dokumentu, o którym mowa w art. 43 ust. 3,
- 2) nazwę botaniczną leśnego materiału rozmnożeniowego,
- 3) kategorię leśnego materiału rozmnożeniowego,
- 4) przeznaczenie leśnego materiału rozmnożeniowego,
- 5) rodzaj leśnego materiału podstawowego,
- 6) numer rejestrowy w Krajowym Rejestrze lub w odpowiednim rejestrze państwa członkowskiego Unii Europejskiej leśnego materiału podstawowego,
- 7) symbol regionu pochodzenia leśnego materiału podstawowego, chyba że określenie regionu pochodzenia jest niemożliwe,
- 8) czy leśny materiał podstawowy, jest autochtoniczny lub nie autochtoniczny,
- 9) czy leśny materiał podstawowy, jest rodzimy lub nie rodzimy,
- 10) o nieznanym pochodzeniu pierwotnym leśnego materiału podstawowego – jeżeli dane, o których mowa w pkt 9 i 10 są nieznanne,
- 11) w przypadku jednostek nasiennych – rok dojrzewania,
- 12) wiek i rodzaj materiału sadzeniowego w postaci sadzonek lub ściętych części pędów nasadzonych w glebie, służących do rozmnażania bezpłciowego (podcięcia, szkółkowany, lub kontenerowany),
- 13) o modyfikacji genetycznej leśnego materiału rozmnożeniowego w rozumieniu przepisów o organizmach zmodyfikowanych genetycznie.

3. Etykieta, o której mowa w ust. 2 powinna być wykonana w sposób trwały.

4. Dla wyprodukowanego materiału rozmnożeniowego nie wydaje się nowego świadectwa pochodzenia.

Art. 36. 1. Dopuszcza się mieszanie leśnego materiału rozmnożeniowego, wyprodukowanego z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze pod więcej niż jednym numerem rejestrowym:

- 1) należącego do kategorii ze zidentyfikowanego źródła, jeżeli pochodzi z tego samego regionu pochodzenia,
- 2) wyprodukowanego z nie autochtonicznego lub nie rodzimego leśnego materiału podstawowego z leśnym materiałem rozmnożeniowym wyprodukowanym z leśnego materiału podstawowego o nieznanym pochodzeniu,
- 3) pobranego w różnych latach owocowania z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze pod jednym numerem rejestrowym.

2. Mieszanie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) rejestrowane jest w rejestrze świadectw w sposób umożliwiający późniejszą identyfikację zmieszanych składników,
- 2) następuje w obecności upoważnionego przedstawiciela wojewody,

3. Dla mieszanego materiału wydaje się nowe świadectwo pochodzenia.

Art. 37. Nie może być przedmiotem obrotu leśny materiał rozmnożeniowy:

- 1) w postaci sztucznych hybryd lub wyprodukowany w drodze rozmnażania bezpłciowego, jeżeli nie należy do kategorii wyselekcjonowany, kwalifikowany lub przetestowany,
- 2) który w całości lub w części składa się z organizmów zmodyfikowanych genetycznie w rozumieniu przepisów o organizmach zmodyfikowanych genetycznie, jeżeli nie należy do kategorii przetestowany,
- 3) należący do kategorii wyselekcjonowany, rozmnażany bezpłciowo więcej niż jednokrotnie.

Art. 38. 1. Minister udzieli dostawcom zgody na wprowadzenie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednostek nasiennych nie spełniających wymagań określonych w ustawie, które nie są przeznaczone dla celów leśnych, pod warunkiem wyraźnego zaznaczenia tego na opakowaniu, zgodnie z art. 4 ust.2.

2. Zgodę, o której mowa w ust. 1, wydaje się dla najmniejszej ilości jednostek nasiennych, wynikającej z ich szczególnego przeznaczenia.

3. Wniosek o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1, powinien zawierać informacje o ilości jednostek nasiennych oraz o ich szczególnym przeznaczeniu.

4. Zgoda, o której mowa w ust. 1, udzielana jest w drodze decyzji administracyjnej, na warunkach określonych przez właściwy organ Unii Europejskiej.

Art. 39. Leśny materiał rozmnożeniowy będący przedmiotem obrotu powinien spełniać wymagania fitosanitarne określone w przepisach o ochronie roślin uprawnych.

Art. 40. 1. Leśny materiał rozmnożeniowy w postaci nasion, owoców, części roślin i materiału sadzeniowego będący przedmiotem obrotu powinien charakteryzować się dobrą jakością, w szczególności pod względem czystości, stopnia rozwoju, zdrowia i odporności oraz cech fenotypowych.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać leśny materiał rozmnożeniowy, uwzględniając rodzaj leśnego materiału rozmnożeniowego oraz normy obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej,
- 2) klasy leśnego materiału rozmnożeniowego w postaci części roślin, należące do gatunku topola, przy uwzględnieniu norm obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 41. 1. Leśny materiał rozmnożeniowy może być wprowadzony do obrotu wyłącznie w opakowaniach opatrzonych etykietą dostawcy.

2. Opakowania leśnego materiału rozmnożeniowego w postaci jednostek nasiennych, o których mowa w ust. 1, zabezpiecza się plombą dostawcy w taki sposób, aby przy otwarciu opakowania nastąpiło uszkodzenie plomby.

Art. 42. 1. Na etykiecie, o której mowa w art. 41 ust. 1, zamieszcza się następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę dostawcy oraz jego adres,
- 2) ilość leśnego materiału rozmnożeniowego w opakowaniu wyrażoną w kilogramach lub sztukach,
- 3) czy leśny materiał rozmnożeniowy powstał w drodze bezpłciowego rozmnażania,
- 4) o modyfikacji genetycznej leśnego materiału podstawowego, z którego wyprodukowany został leśny materiał rozmnożeniowy, w rozumieniu przepisów o organizmach zmodyfikowanych genetycznie,
- 5) wyrazy: „leśny materiał rozmnożeniowy pochodzący ze źródła nasion”, w przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1,
- 6) wyrazy: „leśny materiał rozmnożeniowy nieznanego pochodzenia”, w przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2,
- 7) o rzeczywistych okresach owocowania i proporcjach w jakich nastąpiło mieszanie leśnego materiału rozmnożeniowego, w przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 3,

- 8) wyrazy „tymczasowo zarejestrowany”, w przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego z leśnego materiału podstawowego, o którym mowa w art. 19 ust. 3,
- 9) o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 – 11,
- 10) klasę leśnego materiału rozmnożeniowego w postaci części roślin, należącego do gatunku topola, określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 40 ust.2 pkt 2.

2. W przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego w postaci nasion etykieta, o której mowa w art. 41 ust. 1, zawiera ponadto następujące dane:

- 1) procent wagowy czystych nasion będących przedmiotem obrotu, procent wagowy nasion innych gatunków oraz procent wagowy składników nie będących nasionami w opakowaniu,
- 2) procent kiełkowania lub, jeśli jego określenie jest skomplikowane, procent żywotności czystych nasion,
- 3) masę 1000 czystych nasion wyrażoną w kilogramach,
- 4) ilość nasion zdolnych do kiełkowania w 1 kilogramie lub, jeśli jej określenie jest skomplikowane, ilość żywych nasion w 1 kilogramie.

3. Etykieta, o której mowa w art. 41 ust. 1, powinna być wykonana w sposób trwały.

4. W celu zapewnienia natychmiastowej dostępności nasion z aktualnego sezonu, wojewoda udzieli producentowi, w drodze decyzji administracyjnej, zgody na zbycie nasion, co do których określone danych, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 4, nie jest możliwe.

5. Po udzieleniu zgody, o której mowa w ust. 4, dane określone w ust. 2 pkt 2 i 4 zostaną podane przez dostawcę w najkrótszym możliwym terminie.

6. Wojewoda, w drodze decyzji administracyjnej, zwolni dostawcę z obowiązku podawania informacji określonych w ust. 2 pkt 2 i 4, w przypadku, o którym mowa w ust. 4, jeżeli ilość wprowadzanych do obrotu nasion jest niewielka.

7. Ustala się następujące kolory etykiet, o których mowa w art. 41 ust. 1:

- 1) żółty – dla leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii ze zidentyfikowanego źródła,
- 2) zielony – dla leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii wyselekcjonowany,
- 3) różowy – dla leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii kwalifikowany,
- 4) niebieski – dla leśnego materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii przetestowany.

Art. 43. 1. Przywóz leśnego materiału rozmnożeniowego z terenu państw nie będących członkami Unii Europejskiej wymaga pozwolenia Ministra.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydawane jest dla leśnego materiału rozmnożeniowego spełniającego warunki określone w ustawie w zakresie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym.

3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydawane jest dla leśnego materiału rozmnożeniowego, dla którego wydany został odpowiedni dokument wystawiony przez państwo, w którym został wyprodukowany, odpowiadający wymaganiom ustanowionym dla świadectwa pochodzenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

4. We wniosku o wydanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, określa się ilość importowanego leśnego materiału rozmnożeniowego.

5. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydawane jest na warunkach określonych przez właściwy organ Unii Europejskiej.

Art. 44. 1. Obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym może być dokonywany wyłącznie przez dostawców zarejestrowanych w rejestrze dostawców prowadzonym przez wojewodę.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) imię i nazwisko lub nazwę dostawcy oraz jego adres,
- 3) numer i datę wydania decyzji o rejestracji dostawcy,
- 4) numer i datę wydania decyzji o wykreśleniu dostawcy z rejestru dostawców,
- 5) numer rejestrowy leśnego materiału podstawowego w Krajowym Rejestrze – jeżeli dostawca jest jednocześnie producentem,
- 6) numer dostawcy w Krajowym Rejestrze Sądowym, chyba że dostawca nie podlega rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym.

3. Rejestracji, o której mowa w ust. 1, dokonuje wojewoda, na wniosek zainteresowanego dostawcy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, powinien zawierać informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 5.

5. Do wniosku dołącza się odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, chyba że dostawca nie podlega rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Art. 45. 1. Przepisy art. 16 stosuje się odpowiednio do rejestru dostawców.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za wyszukiwanie informacji w Krajowym Rejestrze, rejestrze świadectw i rejestrze dostawców, sporządzanie odpisów i wyciągów i ich przesyłanie, a także sposób uiszczania opłat, biorąc pod uwagę, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w dostępie do informacji.

Art. 46. 1. W przypadku zmiany danych zawartych we wniosku o rejestrację, dostawca obowiązany jest do:

- 1) złożenia nowego wniosku, jeżeli nie został on jeszcze zarejestrowany w rejestrze dostawców,
- 2) niezwłocznego pisemnego zgłoszenia zmian danych, jeżeli jest on zarejestrowany w rejestrze dostawców.

2. W przypadku zmian danych podlegających wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego, dostawca zarejestrowany w rejestrze dostawców obowiązany jest do niezwłocznego dostarczenia odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego, uwzględniającego te zmiany.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli dostawca nie podlega rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym.

4. Zmiany, o których mowa w ust. 1 i 2, ujawniane są w rejestrze dostawców.

Art. 47. Wojewoda odmawia rejestracji w rejestrze dostawców jeżeli stwierdzi, że dane zawarte we wniosku o rejestrację są nieprawdziwe.

Art. 48. Wojewoda wykreśla dostawcę z rejestru dostawców w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że informacje zawarte we wniosku o rejestrację są nieprawdziwe,
- 2) nie przestrzegania przez dostawcę przepisów ustawy w zakresie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym,
- 3) złożenia przez dostawcę wniosku o wykreślenie z rejestru dostawców,
- 4) śmierci dostawcy lub wykreślenia go z Krajowego Rejestru Sądowego,
- 5) zaniedbania przez dostawcę obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2.

Art. 49. Rejestracja, odmowa rejestracji oraz wykreślenie z rejestru dostawców następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 50. 1. Wszystkie czynności w zakresie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym podlegają udokumentowaniu przez dostawców.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji w zakresie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym przez dostawców, mając na uwadze rodzaj dokonywanych czynności i prawidłowość obrotu.

Rozdział 5

Regionalizacja nasienna

Art. 51. 1. Leśny materiał rozmnożeniowy gatunków określonych w pkt 1, 3, 8, 14, 22, 28, 32, 45 oraz 46 załącznika do ustawy, może być wykorzystywany do uprawy w lasach lub na gruntach

przeznaczonych do zalesienia wyłącznie w regionie pochodzenia, w którym znajduje się źródło nasion, drzewostan lub drzewa mateczne, z których został wyprodukowany.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których dozwolone jest wykorzystywanie leśnego materiału rozmnożeniowego gatunków, o których mowa w ust. 1, do uprawy w lasach lub na gruntach przeznaczonych do zalesienia poza regionami ich pochodzenia, uwzględniając konieczność zachowania różnorodności biologicznej na obszarze kraju.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wykaz, obszary oraz mapy regionów pochodzenia, o których mowa w ust. 1, uwzględniając, aby granice regionów pochodzenia obejmowały obszary, na których panują takie same lub zbliżone warunki ekologiczne i na których znajdują się drzewostany lub źródła nasion wykazujące zbliżone cechy fenotypowe lub genetyczne. Obszary regionów pochodzenia wytyczane będą w oparciu o istniejący podział administracyjny przy uwzględnieniu różnic w wysokości nad poziomem morza.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 52. Kto:

- 1) prowadzi obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym wyprodukowanym z leśnego materiału podstawowego nie zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze,
 - 2) wprowadza do obrotu leśny materiał rozmnożeniowy bez świadectwa pochodzenia i nie oznaczony etykietą: „Nie dla leśnictwa”,
 - 3) wprowadza do obrotu leśny materiał rozmnożeniowy wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 37,
 - 4) prowadzi obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym nie będąc wpisanym do rejestru dostawców lub odpowiedniego rejestru dostawców prowadzonego w państwie członkowskim Unii Europejskiej
- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności lub karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 53. Kto:

- 1) utrudnia lub uniemożliwia organom, o których mowa w art. 8, i upoważnionym przez nie pracownikom prowadzenie czynności służbowych,
 - 2) wprowadza w błąd nabywców podając nieprawdziwe informacje na etykietach, o których mowa w art. 35 ust. 2 oraz art. 41 ust. 1,
 - 3) bez wymaganego pozwolenia przywozi leśny materiał rozmnożeniowy z państwa nie będącego członkiem Unii Europejskiej
- podlega grzywnie.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 54. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 109, poz. 1157) w art. 5 w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w pkt 2 lit. a) – d), pkt 3 lit. a) i b), pkt 4, pkt 5 lit a) i b), pkt 8 oraz pkt 15,”

- 2) w pkt 14 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem,
- 3) dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) z zakresu przepisów o leśnym materiale rozmnożeniowym:

- a) decyzje o rejestracji leśnego materiału podstawowego w Krajowym Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego,
- b) decyzje o rejestracji dostawców w rejestrze dostawców.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816 i Nr 73, poz. 852), art. 22 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nasiennictwa, z wyłączeniem leśnego materiału rozmnożeniowego.”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 56. Leśny materiał podstawowy wykorzystywany do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego, zarejestrowany w rejestrach Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz w rejestrach parków narodowych według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok wejścia w życie ustawy jako „gospodarcze drzewostany nasienne”, „wyłączone drzewostany nasienne”, „plantacje nasienne”, „plantacyjne uprawy nasienne” oraz „drzewa doborowe” podlega, z mocy prawa, rejestracji w Krajowym Rejestrze według następujących zasad:

- 1) leśny materiał podstawowy zarejestrowany jako „gospodarcze drzewostany nasienne” podlega rejestracji w części I Krajowego Rejestru,
- 2) leśny materiał podstawowy zarejestrowany jako „wyłączone drzewostany nasienne” podlega rejestracji w części II Krajowego Rejestru,
- 3) leśny materiał podstawowy zarejestrowany jako „plantacje nasienne”, „plantacyjne uprawy nasienne” i „drzewa doborowe” podlega rejestracji w części III Krajowego Rejestru.

Art. 57. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2007 r. zezwala się na obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym w postaci jednostek nasiennych oraz materiału sadzeniowego, nie spełniającym warunków określonych w ustawie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do leśnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego z jednostek nasiennych pozyskanych przed dniem wejścia w życie ustawy, należących do gatunków określonych w pkt 1, 3, 7, 8, 14, 17, 26, 28, 32 oraz 38 załącznika do ustawy.

3. Obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być prowadzony wyłącznie przez jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy o lasach.

Art. 58. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. zezwala się na obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym w postaci jednostek nasiennych oraz materiału sadzeniowego nie spełniającym warunków określonych w ustawie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do leśnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego z jednostek nasiennych pozyskanych przed dniem wejścia w życie ustawy, należących do gatunków określonych w pkt 22, 45 oraz 46 załącznika do ustawy.

3. Przepis art. 57 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 59. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Załącznik do ustawy
z dnia
o leśnym materiale rozmnożeniowym (..... poz.)

WYKAZ GATUNKÓW DRZEW

1. Brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth.),
2. Brzoza omszona (*Betula pubescens* Ehrh.),
3. Buk zwyczajny (*Fagus sylvatica* L.),
4. Cedr atlantycki (*Cedrus atlantica* Carr.),
5. Cedr libański (*Cedrus libani* A. Richard),
6. Czereśnia ptasia (*Prunus avium* L.),
7. Daglezja zielona (*Pseudotsuga menziesii* Franco),
8. Dąb bezszypułkowy (*Quercus petraea* Liebl.),
9. Dąb burgundzki (*Quercus cerris* L.),
10. Dąb czerwony (*Quercus rubra* L.),
11. Dąb korkowy (*Quercus suber* L.),
12. Dąb omszony (*Quercus pubescens* Willd),
13. Dąb ostrolistny (*Quercus ilex* L.),
14. Dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.),
15. Grab zwyczajny (*Carpinus betulus* L.),
16. Grochodrzew (*Robinia pseudoacacia* L.),
17. Jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.),
18. Jesion wyniosły odmiana wąskolistna (*Fraxinus angustifolia* Vahl.),
19. Jodła grecka (*Abies cephalonica* Loud.),
20. Jodła hiszpańska (*Abies pinsapo* Boiss.),
21. Jodła olbrzymia (*Abies grandis* Lindl.),
22. Jodła pospolita (*Abies alba* Mill.),
23. Kasztan jadalny (*Castanea sativa* Mill.),
24. Klon jawor (*Acer pseudoplatanus* L.),
25. Klon zwyczajny (*Acer platanoides* L.),
26. Lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.),
27. Lipa szerokolistna (*Tilia platyphyllos* Scop.),
28. Modrzew europejski (*Larix decidua* Mill.),
29. Modrzew eurojapoński (*Larix x eurolepis* Henry),
30. Modrzew japoński (*Larix kaempferi* Carr.),
31. Modrzew syberyjski (*Larix sibirica* Ledeb.),
32. Olsza czarna (*Alnus glutinosa* Gaertn.),
33. Olsza szara (*Alnus incana* Moench.),
34. *Pinus canariensis* C. Smith,
35. Sosna alepska (*Pinus halepensis* Mill.),
36. Sosna alepska odmiana kalabryjska (*Pinus halepensis* var. *brutia* Henry),
37. Sosna bośniacka (*Pinus leucodermis* Antoine),
38. Sosna czarna (*Pinus nigra* Arnold),
39. Sosna limba (*Pinus cembra* L.),
40. Sosna kalifornijska (*Pinus radiata* D. Don),
41. Sosna nadmorska (*Pinus pinaster* Ait.),
42. Sosna pinia (*Pinus pinea* L.),
43. Sosna wejmutka (*Pinus strobus* L.),
44. Sosna wydmowa (*Pinus contorta* Loud.),
45. Sosna zwyczajna (*Pinus sylvestris* L.),
46. Świerk pospolity (*Picea abies* Karst.),
47. Świerk sitkajski (*Picea sitchensis* Carr.),
48. Topola (*Populus* spp.).

Uzasadnienie

Jednym z priorytetów wyszczególnionych w Narodowym Programie Przygotowania Polski do Członkostwa w Unii Europejskiej jest dostosowanie polskiego systemu prawnego do wymagań Unii Europejskiej w zakresie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym.

Problematyka dotycząca obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym po raz pierwszy pojawiła się w aktach prawnych Unii Europejskiej w 1966 r.

Podstawowe regulacje zawarte są w Dyrektywie Rady 66/404/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym i Dyrektywie Rady 71/161/EWG z dnia 30 marca 1971 r. w sprawie zewnętrznych norm jakości leśnego materiału rozmnożeniowego będącego na rynku Wspólnoty. Były one kilkakrotnie nowelizowane, a ponieważ zakładane były dalsze znaczące zmiany, dlatego też Rada Unii Europejskiej przyjęła nową Dyrektywę Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym. Weszła ona w życie w dniu 15 stycznia 2000 r. i uchyla z dniem 1 stycznia 2003 r. Dyrektywę Rady 66/404/EWG i Dyrektywę Rady 77/161/EWG. Państwa członkowskie zobowiązane zostały do wprowadzenia od dnia 1 stycznia 2003 r. ustaw, rozporządzeń i przepisów koniecznych do osiągnięcia zgodności z Dyrektywą Rady 1999/105/WE.

Dla potrzeb Dyrektywy Rady 1999/105/WE przyjęte zostały jednolite definicje i klasyfikacje dotyczące leśnego materiału rozmnożeniowego. Określone zostały rodzaje materiału podstawowego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego, a także minimalne wymagania niezbędne do zatwierdzenia i rejestracji materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji poszczególnych kategorii leśnego materiału rozmnożeniowego. Do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego wprowadzanego do obrotu, wolno stosować wyłącznie materiał podstawowy zatwierdzony przez organ urzędowy. Każde państwo członkowskie Unii Europejskiej powinno sporządzić krajowy rejestr urzędowo zatwierdzanego materiału podstawowego dla różnych gatunków.

Państwa członkowskie zostały zobligowane do wyznaczenia regionów pochodzenia dla materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego. Mapy regionów pochodzenia należy udostępnić Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim. W dyrektywie zamieszczono wzory certyfikatów identyfikujące materiał rozmnożeniowy, odrębne dla różnych źródeł, które wydawał będzie organ urzędowy.

Dyrektywa Rady stanowi, że leśny materiał rozmnożeniowy z poszczególnych źródeł pochodzenia musi być oddzielony w trakcie wszystkich faz produkcji, każda jego partia powinna posiadać identyfikator, zaś wprowadzany do obrotu musi posiadać etykietę dostawcy. Jeżeli materiał rozmnożeniowy został wyprodukowany z materiału podstawowego zawierającego genetycznie zmodyfikowane organizmy, to fakt ten musi być odnotowany na etykiecie.

Dyrektywa Rady 1999/105/WE zobowiązuje państwa członkowskie Unii Europejskiej do utworzenia urzędowego systemu kontroli. Zadaniem systemu kontroli jest zapewnienie, iż leśny materiał rozmnożeniowy produkowany jest zgodnie z wymaganiami dyrektywy, a kontrola urzędowa obejmuje cały cykl produkcji. Do kontroli upoważnieni będą również eksperci Komisji Europejskiej.

Komisja Europejska może zwolnić państwo członkowskie Unii Europejskiej, na jego wniosek, z postanowień dyrektywy odnośnie gatunków drzew, które nie mają znaczenia dla leśnictwa w tym państwie. Jednakże, nie można zakazać na swoim terytorium obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym któregośkolwiek z gatunków wymienionych w dyrektywie. Państwa członkowskie mogą wprowadzać dodatkowe lub surowsze warunki zatwierdzania materiału podstawowego na ich własnych terytoriach.

W Polsce zasady zatwierdzania materiału podstawowego oraz dokumentowania produkcji i obrotu leśnego materiału rozmnożeniowego są regulowane przepisami wewnętrznymi a nie prawem powszechnie obowiązującym. Produkcją i obrotem leśnym materiałem rozmnożeniowym zajmuje się prawie wyłącznie Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe; działalność ta jest uregulowana tylko wewnętrznymi przepisami, wprowadzonymi do stosowania w oparciu o wyniki wieloletnich badań w zakresie:

- nasiennictwa i szkółkarstwa leśnego,
- selekcji drzew leśnych i zachowania zasobów genowych,
- fizjologii drzew leśnych,
- regionalizacji nasiennej.

Uregulowania te, gwarantują, że leśny materiał rozmnożeniowy wprowadzony do obrotu przez Lasy Państwowe jest w pełni wartościowy pod względem cech fenotypowych oraz genotypowych, mimo to, nie spełnia on jednak w sensie prawnym wymagań Unii Europejskiej, wprowadzonych Dyrektywą Rady 1999/105/WE, głównie z następujących powodów:

- produkcja leśnego materiału rozmnożeniowego nie jest nadzorowana i kontrolowana przez urzędowy niezależny system kontroli, a jedynie przez kontrolę wewnętrzną Lasów Państwowych,
- świadectwa pochodzenia leśnego materiału rozmnożeniowego wydawane są bezpośrednio przez nadleśnictwa będące jednocześnie producentami leśnego materiału rozmnożeniowego, a nie przez niezależny urząd,
- rejestr materiału podstawowego, prowadzony obecnie przez regionalne dyrekcje Lasów Państwowych lub Instytut Badawczy Leśnictwa, nie ma rangi dokumentu prawnego.

Brak uregulowań prawnych w tym zakresie powoduje również, że hodowla nasion i sadzonek oraz obrót nimi poza Lasami Państwowymi nie podlega w Polsce żadnej kontroli.

Jest to niekorzystne, ponieważ nasilają się zjawiska sprowadzania przez prywatne podmioty do naszego kraju leśnego materiału rozmnożeniowego z zagranicy. Stwarza to ryzyko niedostosowania się tego materiału do odmiennych warunków środowiskowych, które może przejawiać się zmniejszoną odpornością na niekorzystne czynniki środowiska, obniżoną zdrowotnością, gorszą jakością drewna (drzewostanów). Aby zapobiec tym negatywnym skutkom oraz zapewnić stosowanie leśnego materiału rozmnożeniowego wysokiej jakości, zaś sam proces produkcji i obrotu objąć nadzorem i kontrolą, podjęto działania w kierunku ustanowienia aktu prawnego normującego powyższe kwestie.

Wejście ustawy w życie, umożliwi obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym między naszym krajem a państwami Unii Europejskiej.

Dlatego też w interesie polskiego leśnictwa jest ustalenie przepisów w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym nakładających najwyższe możliwe standardy zatwierdzania materiału podstawowego, bowiem tylko leśny materiał rozmnożeniowy uzyskany z takiego materiału posiada gwarancje odpowiedniej jakości fenotypowej i genetycznej i tylko taki materiał może być dopuszczony do obrotu na rynku Wspólnoty.

Niezbędny jest jednak okres przejściowy w odniesieniu do leśnego materiału rozmnożeniowego określonych gatunków drzew, zebranego przed wejściem w życie prawa krajowego uwzględniającego postanowienia Dyrektywy Rady 1999/105/WE. Polska w stanowisku negocjacyjnym w sprawie członkostwa RP w Unii Europejskiej prowadzonym w obszarze ROLNICTWO, wystąpiła z wnioskiem o ustanowienie odpowiednio długiego okresu przejściowego na wdrożenie postanowień Dyrektywy Rady 1999/105/WE. Jest on konieczny, aby uniknąć przerwy w dostawach leśnego materiału rozmnożeniowego rodzimych gatunków i lokalnych proveniencji.

Powierzchnia lasów w Polsce wynosi 8 850 tys. ha (wg danych Głównego Urzędu Statystycznego - stan na koniec 31 grudnia 1999 r.), co odpowiada lesistości 28.3 %. Podstawową zasadą gospodarki leśnej było i jest dążenie do zachowania trwałości lasów, powiększania zasobów leśnych i ciągłości ich użytkowania, a jednocześnie zachowania zasobów genowych i różnorodności biologicznej.

W tym to kontekście szczególnego znaczenia nabiera ochrona i wykorzystanie leśnych zasobów genowych tych gatunków drzew, które są ważne dla celów leśnych, tak aby po naturalnej śmierci czy likwidacji danego drzewostanu, pozostała bądź była możliwość odnowienia powierzchni tą samą populacją. Według stanu na koniec 1999 r. baza nasienna w postaci uznanych wyłączonych drzewostanów nasiennych wynosiła 15 983 ha, gospodarczych drzewostanów nasiennych 235 648 ha. Uprawy pochodne założone były na powierzchni 31 912 ha, plantacyjne uprawy nasienne na powierzchni 534 ha oraz plantacje nasienne 925 ha. Stworzona baza nasienna gwarantuje, że leśny materiał rozmnożeniowy jest wysokiej jakości i rodzimego pochodzenia oraz, że jest przystosowany do siedliskowych i klimatycznych warunków wzrostu. Z chwilą wejścia ustawy w życie materiał ten, z mocy prawa, podlega rejestracji w Krajowym Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego wg zasad określonych w art. 56 projektu ustawy.

Projekt ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym dostosowuje polski system prawny do wymagań wynikających z Dyrektywy Rady 1999/105/WE w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym, jak również wypełnia zobowiązania wynikające z Narodowego Programu Przygotowania Polski do Członkostwa w Unii Europejskiej.

W rozdziale 1 zawarte są podstawowe informacje o zakresie, który reguluje ustawa, w tym definicje pojęć stosowanych w ustawie. Dyrektywa zobowiązuje do ustalenia szczegółowych kryteriów i oceny materiału rozmnożeniowego, dlatego zachodzi konieczność zdefiniowania specyficznych pojęć stosowanych przy tej procedurze oraz używanych w świadectwach pochodzenia.

Zgodnie z wymogami dotyczącymi procesu harmonizacji stanowią one odzwierciedlenie definicji zawartych w Dyrektywie Rady 1999/105/WE.

W definicjach zostało wprowadzone pojęcie regionalizacji nasiennej, regulującej podział kraju na regiony nasienne oraz zasad stosowania w nich leśnego materiału rozmnożeniowego. Zagadnienie regionalizacji nasiennej rozwinięte jest w rozdziale 5.

Wykaz gatunków drzew, do których stosuje się przepisy ustawy oraz ich sztucznych hybryd zawiera załącznik nr1 do projektu ustawy.

W art. 5 ust. 1 przyjęto założenie, że nadleśnictwa Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w posiadaniu których znajduje się większość zasobów leśnego materiału rozmnożeniowego, nadal będą głównym jego dostawcą.

Przedkładany projekt ustawy nie narusza postanowień ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o nasiennictwie (Dz.U. Nr 149, poz. 724 z późn. zm.), w zakresie wyłącznego prawa hodowcy do odmiany.

W rozdziale 2 określone zostały przepisy dotyczące organów właściwych w sprawach produkcji i obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym, bowiem art. 16 Dyrektywy nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia urzędowego systemu kontroli.

W celu zapewnienia spełnienia wymagań i warunków zawartych w niniejszej ustawie a zharmonizowanych z Dyrektywą Rady 1999/105/WE, dotyczących wymagań jakości fenotypowej i genetycznej, odpowiedniego oznaczania oraz zewnętrznych norm jakości leśnego materiału rozmnożeniowego podczas obrotu rynkowego, konieczne jest ustanowienie organu urzędowego uprawnionego do działań kontrolnych w tym zakresie.

Organami właściwymi w sprawach produkcji i obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym będą minister właściwy do spraw środowiska oraz wojewodowie.

Określone zostały zadania i uprawnienia tych organów w zakresie:

- prowadzenia Krajowego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego oraz Skróconego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego ,
- prowadzenia rejestru świadectw pochodzenia,
- kontroli dostawców pod względem przestrzegania przepisów ustawy, w tym prawidłowości prowadzenia dokumentacji,
- kontroli wartości jakościowej i użytkowej leśnego materiału rozmnożeniowego i materiału podstawowego,
- ustalenia procedur i metodyk badawczych leśnego materiału rozmnożeniowego i materiału podstawowego,
- oraz współpraca z organizacjami międzynarodowymi w zakresie nasiennictwa leśnego.

Planuje się, że dla wykonywania zadań Ministra utworzona zostanie odrębna komórka organizacyjna jako biuro lub departament.

Organem opiniodawczo-doradczym działającym przy ministrze właściwym do spraw środowiska będzie Krajowa Komisja Nasiennictwa Leśnego. Członkowie Krajowej Komisji Nasiennictwa Leśnego zostaną powołani spośród uznanych autorytetów w dziedzinie nasiennictwa leśnego. Rola Krajowej Komisji Nasiennictwa Leśnego jest niezwykle ważna w procesie oceny i rejestracji leśnego materiału podstawowego podlegającego rejestracji w

Krajowym Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego w części I, II i III. Zadania Komisji zostały określone art. 13 projektu ustawy.

Rozdział 3 projektu ustawy określa zasady tworzenia i prowadzenia Krajowego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego oraz jego skrótu, w tym zasady podziału Krajowego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego na części w zależności od przeznaczenia leśnego materiału podstawowego do produkcji jednej z czterech kategorii leśnego materiału rozmnożeniowego: „ze zidentyfikowanego źródła”, „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” i „przetestowany”.

Materiał podstawowy gatunków objętych ustawą musi być obowiązkowo rejestrowany w Krajowy Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego prowadzonym przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Proponowane rozwiązanie w tym zakresie jest zgodne z art. 10 dyrektywy. Krajowy Rejestr jest urzędowym wykazem zatwierdzonego materiału podstawowego do dalszego cyklu produkcyjnego leśnego materiału rozmnożeniowego wg kategorii. Szczegółowe wymagania niezbędne do rejestracji leśnego materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego, odrębne dla każdej kategorii leśnego materiału rozmnożeniowego określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw środowiska, biorąc w szczególności pod uwagę konieczność zapewnienia dobrej jakości leśnego materiału podstawowego. Przyjęte rozwiązania zakładają rejestrację leśnego materiału rozmnożeniowego w Krajowym Rejestrze, który będzie zawierał dane właściciela lub zarządcy materiału podstawowego, lokalizację w terenie, określenie powierzchni i warunków siedliskowych oraz informację o pochodzeniu.

O rejestrację materiału podstawowego w Krajowym Rejestrze występuje właściciel lub zarządca leśnego materiału podstawowego. W art. 18 ust. 2 i 3 określone zostały obowiązki właściciela lub zarządcy leśnego materiału podstawowego oraz informacje, jakie dane powinien zawierać wniosek o rejestrację. Dla materiału podstawowego przeznaczonego do rejestracji w Krajowy Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego w części II, części III oraz części IV wymagana jest opinia Krajowej Komisji Nasiennictwa Leśnego - art. 21 ust. 2 projektu ustawy.

Dla rejestracji leśnego materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii IV „przetestowany”, wymagane jest przedstawienie wyników testów odnośnie ich cech i wartości użytkowej – art. 18 ust. 3 pkt. 2, co odpowiada art. 6 Aneks V Dyrektywy Rady 1999/105/We. Minister właściwy do spraw środowiska rejestruje

leśny materiał rozmnożeniowy w postaci klonów lub mieszanki klonów na 10 lat – art. 22 projektu ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust.3 dyrektywy zarejestrowany materiał podstawowy będzie podlegał okresowej kontroli przeprowadzonej przez wojewodę, pod względem spełnienia wymagań określonych w ustawie oraz zgodności z danymi zawartymi w Krajowym Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego oraz pod względem szczegółowych wymagań, jakie powinien spełniać leśny materiał rozmnożeniowy. - art. 24 projektu ustawy.

Z Krajowego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy, sporządza się Skrócony Rejestr Leśnego Materiału Podstawowego, który będzie udostępniany Komisji Europejskiej i innym krajom członkowskim Unii Europejskiej, na ich żądanie - art. 17 ust. 1 projektu ustawy. Krajowy Rejestr Leśnego Materiału Podstawowego jak i jego skrót prowadzi Minister sprawujący kontrolę nad nasiennictwem leśnym.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 projektu ustawy, każdy ma prawo dostępu do informacji zawartych w Krajowym Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego.

Minister właściwy ds. środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- szczegółowe zasady ~~planu~~ testów, zgodnie z uznanymi procedurami międzynarodowymi,
- wykaz podmiotów ~~upowierzonych~~ do przeprowadzania testów, badań oraz oceny, kierując się w szczególności zdobytymi przez te jednostki osiągnięciami naukowymi i doświadczeniem w zakresie nasiennictwa leśnego.

Rozdział 4 projektu ustawy określa zasady produkcji i obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym.

Leśny materiał rozmnożeniowy wprowadzany do obrotu musi posiadać świadectwo pochodzenia. Świadectwo pochodzenia, wydaje wojewoda dla leśnego materiału rozmnożeniowego, określając nazwę leśnego materiału rozmnożeniowego, jego rodzaj, kategorię oraz dane dotyczące leśnego materiału podstawowego, z którego został pozyskany. Świadectwo pochodzenia wystawiane jest na wniosek producenta.

Minister właściwy do spraw środowiska prowadzi rejestr świadectw pochodzenia. Zgodnie z art. 45 projektu ustawy każdy ma prawo dostępu do informacji zawartych w rejestrze dostawców. Leśny materiał rozmnożeniowy będący przedmiotem obrotu powinien spełniać wymagania fitosanitarne, określone w przepisach o ochronie roślin uprawnych.

Leśny materiał rozmnożeniowy może być wprowadzony do obrotu tylko w partiach zaopatrzonych w etykietę dostawcy, która zawierać będzie niezbędne informacje dotyczące oznaczenia partii materiału rozmnożeniowego w obrocie, a które wyspecyfikowane są w art.

42 projektu ustawy i wynikają z art. 13 – 15 Dyrektywy. Jednostki nasienne mogą być sprzedawane tylko w opakowaniach zabezpieczonych plombą dostawcy.

Przepisy art. 36 projektu ustawy zezwalają na mieszanie materiału rozmnożeniowego. Dla mieszanego materiału rozmnożeniowego należy wydać nowe świadectwo pochodzenia, umożliwiające późniejszą identyfikację składników (co jest zgodne z art. 12 Dyrektywy).

Obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym może być prowadzony wyłącznie przez dostawców zarejestrowanych w rejestrze dostawców, prowadzonym przez wojewodę. Obowiązek rejestracji dostawców wynika z art. 6 ust. 4 Dyrektywy Rady 1999/105/WE. Regulacje dotyczące rejestracji i obowiązków dostawców określone zostały w art. 44-49 projektu ustawy. Wojewoda wykreśla dostawcę z rejestru w przypadku nie przestrzegania przepisów ustawy dotyczących warunków produkcji i obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym. Rejestracja i skreślenie następuje w drodze decyzji wojewody wydanej na podstawie ustawy kodeks postępowania administracyjnego.

Przywóz leśnego materiału rozmnożeniowego z terenu państw nie będących członkami wspólnoty (art. 19 Dyrektywy) wymaga pozwolenia ministra właściwego do spraw środowiska, na warunkach określonych w ustawie w zakresie produkcji i obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym. Decyzję o wprowadzeniu do obrotu leśnego materiału rozmnożeniowego z państw z poza Unii Europejskiej, jak również w innych szczególnych przypadkach określonych w art. 38 projektu ustawy podejmuje minister właściwy do spraw środowiska.

Minister właściwy ds. środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- wzory wniosków o wydanie świadectwa pochodzenia dla pozyskanego leśnego materiału rozmnożeniowego z leśnego materiału podstawowego,
- wzory świadectw pochodzenia leśnego materiału rozmnożeniowego,
- szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać leśny materiał rozmnożeniowy w postaci nasion, owoców, części roślin i materiału sadzeniowego,
- w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, wysokość opłat za wyszukiwanie informacji zawartych w Krajowym Rejestrze Leśnego Materiału Podstawowego, rejestrze świadectw i rejestrze dostawców, sporządzanie wyciągów i odpisów tych dokumentów oraz ich przesyłanie,
- szczegółowe zasady prowadzenia dokumentacji obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym przez dostawców.

Rozdział 5 dotyczy regionalizacji nasiennej.

Regionalizację nasienną wprowadza się w celu:

- ograniczenia niekontrolowanego przemieszczania materiału rozmnożeniowego i ścisłego określenia zasad i kierunków jego wykorzystania,
- stworzenia systemu trwałego ewidencjonowania oraz kontroli pochodzenia materiału rozmnożeniowego.

Na terenie Polski wykorzystywanie leśnego materiału rozmnożeniowego do uprawy w lasach lub na gruntach leśnych przeznaczonych do zalesienia ograniczono wyłącznie do regionu pochodzenia, w którym znajduje źródło nasion, drzewostan lub drzewa mateczne, z których został wyprodukowany. Dotyczy to głównych gatunków lasotwórczych tj. brzozy brodawkowatej, buka zwyczajnego, dębu bezszypułkowego, dębu szypułkowego, jodły pospolitej, modrzewia europejskiego, olszy czarnej, sosny pospolitej i świerka pospolitego.

Minister właściwy ds. środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- wykaz, zasięg terytorialny oraz mapy regionów pochodzenia, dla leśnego materiału rozmnożeniowego głównych gatunków lasotwórczych. Granice regionów pochodzenia będą wydzielone na podstawie takich samych lub zbliżonych warunków ekologicznych, a występujące na tym obszarze drzewostany lub nasiona wykazują zbliżone cechy fenotypowe lub genotypowe. Granice regionów pochodzenia wytyczane będą przy uwzględnieniu różnic w wysokości nad poziomem morza.
- szczególne przypadki, w których dozwolone będzie wykorzystywanie leśnego materiału rozmnożeniowego, dla gatunków lasotwórczych w regionach pochodzenia innych, niż zostało to ściśle określone.

Rozdział 8 przepisy przejściowe i końcowe zawiera m.in. przepisy dotyczące ustanowienia okresu przejściowego na wdrożenie Dyrektywy Rady 1999/105/WE.

Przewiduje się, że w ciągu 5 - 8 lat od jej uchwalenia nie będzie ona w pełni obowiązywać w stosunku do nasion pozyskanych przed jej przyjęciem oraz materiału sadzeniowego wyhodowanego z tych nasion. Odpowiednio długi okres przejściowy pozwoli na uniknięcie zakłóceń w zaopatrzeniu w leśny materiał rozmnożeniowy. Ze względu na nieregularne występowanie urodzaju nasion niezbędne jest utrzymanie ich rezerw przez kilka lat. W przypadku niektórych gatunków, proces produkcji sadzonek trwa 4 - 5 lat. Właściwa gospodarka leśnym materiałem rozmnożeniowym, odpowiednim pod względem genetycznym i fenotypowym, jest warunkiem zachowania trwałej i zrównoważonej gospodarki leśnej.

Skutki finansowe projektu.

Skutki finansowe dla budżetu Państwa wystąpią z dniem wejścia w życie ustawy. Do tego czasu nie przewiduje się obciążeń finansowych dla budżetu.

Obciążenia finansowe dla budżetu państwa będą się wiązały z działalnością organów administracji rządowej w zakresie nasiennictwa leśnego oraz Krajowej Komisji Nasiennictwa Leśnego. Skutki finansowe oszacowane w oparciu o ceny w 2000 roku wyniosą w pierwszym roku funkcjonowania ok. 6,9 mln zł. a w latach następnych ok. 4,8 mln zł.

W roku wejścia ustawy w życie, skutki te będą odpowiednio wyższe o wartość wskaźników inflacji przypadający na każdy kolejny rok, licząc od 2000 roku.

Skutki finansowe wynikają z tytułu:

Lp.	Wyszczególnienie	Koszty zł.
1.	Zatrudnienia pracowników Ministerstwa – 6 osób, w urzędach wojewódzkich – 16 x 4 osoby = 64 osoby 70 osób x 5500 (łącznie z narzutami) x 12 miesięcy = 4 620 tys. zł.	4 620 000
2.	Wyposażenie: - 70 komputerów x 3500 zł. = 245 000 - 70 szt. biurka x 500 zł = 35 000 zł. - 20 kompletów mebli biurowych x 2000 zł = 40 000 zł. - artykuły biurowe 17 x 6 000 zł = 102 000 zł. - zakup telefonów 20 x 300 zł = 6 000 zł.	245 000 35 000 40 000 102 000 6 000 428 000
3.	Koszty administracyjne – opłaty za lokale, energię, telefony 17 x 80 000 zł. = 136 000 zł.	136 000
4.	Obsługa Krajowej Komisji Nasiennictwa Leśnego: - udział w pracach Komisji 5 x 3 700 zł = 18 500 zł. - przygotowanie dokumentacji, korespondencja, delegacja i inne=3500 zł. - doradztwo, ekspertyzy = 15 000 zł.	18 500 3 500 15 000 37 000
5.	Szkolenia 70 osób x 3 000 zł. = 237 000 zł.	237 000
	Razem	6 850 000

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Cezary Banasiński
Podsekretarz Stanu

Sekr. Min. CB./ 24 /2000/ PC

Warszawa, 15 stycznia 2001 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Szanowna Pani Minister

Z upoważnienia Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, przekazuję uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym.

Z poważaniem

PODSEKRETARZ STANU
Cezary Banasiński
Cezary Banasiński

UZASADNIENIE
DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU
USTAWY O LEŚNYM MATERIALE ROZMNOŻENIOWYM

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie prawa polskiego w obszarze negocjacyjnym „Rolnictwo” pkt 3 Polityka Strukturalna, Rozwój Obszarów Wiejskich i Leśnictwo ppkt 2 Leśnictwo (Zalesianie), do prawa Unii Europejskiej. Konieczność implementacji prawa UE do polskiego systemu prawnego powoduje, że niezbędne staje się przyjęcie ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym, regulującej kwestie związane z produkcją - rejestracją leśnego materiału podstawowego i z obrotem leśnym materiałem rozmnożeniowym.

Opracowanie i uchwalenie ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym jest częścią priorytetu 22.8 - Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa - Dostosowanie Prawa Polskiego i Wdrożenie Rozwiązań w Zakresie Nasiennictwa Leśnego i Materiału Rozmnożeniowego zgodnie z Dyrektywą z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym.

Do unijnego systemu prawnego regulującego problematykę związaną z obrotem leśnym materiałem rozmnożeniowym należą także następujące akty prawne:

1. Dyrektywa Rady 66/404/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem reprodukcyjnym (OJ 125/66)
2. Dyrektywa Rady 71/161/EWG z dnia 30 marca 1971 r. w sprawie zewnętrznych norm jakości leśnego materiału reprodukcyjnego będącego na rynku Wspólnoty (OJ L 087/71)

Zostaną one uchylone Dyrektywą Rady 1999/105/WE w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2003 r. W związku z powyższym oraz wobec faktu, że projekt ustawy wejdzie w życie z dniem uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej, nie później jednak niż 1 stycznia 2003 r., został on opracowany w oparciu o Dyrektywę Rady 1999/105/WE w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym.

Podstawowym założeniem ww. wymienionego aktu prawa wspólnotowego jest wprowadzenie jednolitych zasad dotyczących zatwierdzania i rejestracji leśnego materiału

podstawowego przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego jak i dotyczących dopuszczania do obrotu leśnego materiału rozmnożeniowego na terenie całej Unii. W tym celu dyrektywa wprowadza jednolite definicje i klasyfikacje dotyczące leśnego materiału, określa rodzaje materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego, minimalne wymagania niezbędne do zatwierdzenia i rejestracji materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego. Ustanawia obowiązek utworzenia krajowego systemu kontroli mającego zapewnić, aby produkcja i obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym odbywał się zgodnie z wymaganiami Dyrektywy. Do obrotu na terenie Unii Europejskiej może zostać dopuszczony tylko taki leśny materiał rozmnożeniowy, który spełnia powyższe wymagania, należy do odpowiedniej kategorii, jest przechowywany oddzielnie podczas wszystkich etapów produkcji, posiada odpowiedni certyfikat wydany przez organ urzędowy i jest opatrzony stosowną etykietą. Także dostawcy leśnego materiału rozmnożeniowego będą zarejestrowani w specjalnym rejestrze oraz będą mieli obowiązek prowadzić rejestr zawierający szczegóły dotyczące wszystkich zatrzymanych i sprzedanych dostaw.

Dotychczas w Polsce zasady zatwierdzania materiału podstawowego i dokumentowania produkcji i obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym regulowane były jedynie przepisami wewnętrznymi, a nie prawem powszechnie obowiązującym. Konieczne wobec tego stało się uchwalenie aktu prawnego rangi ustawowej, który regulowałby obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym.

W celu wdrożenia powyższych zasad i obowiązków do systemu prawa polskiego konieczne było zamieszczenie w projekcie definicji pojęć stosowanych w ustawie. Większość z nich stanowi odzwierciedlenie definicji zawartych w Dyrektywie Rady 1999/105/WE, zaś pozostałe zostały ustanowione ze względów legislacyjnych. Projekt ustawy ma zastosowanie do gatunków drzew i sztucznych hybryd wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, co w pełni odpowiada zakresowi działania Dyrektywy. Zgodnie z wymaganiami Dyrektywy projekt ustawy zakłada, iż nie stosuje się jej do leśnego materiału rozmnożeniowego przeznaczonego na eksport lub reeksport do państw nie będących członkami Unii Europejskiej, a także do leśnego materiału rozmnożeniowego, przeznaczonego do celów innych niż leśne.

Odnosnie obowiązku ustanowienia urzędowego systemu kontroli wynikającego z Dyrektywy, projekt ustanawia Inspekcję Nasiennictwa Leśnego. Organem właściwym w sprawach produkcji i obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym jest minister właściwy ds.

środowiska oraz wojewodowie. Przepisanie tym organom kompetencji w zakresie prowadzenia Krajowego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego, rejestru świadectw pochodzenia, rejestru dostawców oraz w zakresie kontroli wartości jakościowej i użytkowej materiału podstawowego i leśnego materiału rozmnożeniowego wprowadza system kontroli, który jest oddzielony od producenta i pozwala na przyjęcie, że leśny materiał rozmnożeniowy uzyskany z materiału podstawowego będzie posiadał gwarancje odpowiedniej jakości fenotypowej i genetycznej, zgodnie z wymaganiami Dyrektywy. Do tej pory bowiem nadzorowanie i kontrola produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego była tylko wewnętrzną kontrolą Lasów Państwowych, podobnie jak rejestr materiału podstawowego prowadzony był przez regionalne Dyrekcje Lasów Państwowych lub Instytut Badań Leśnictwa, który nie spełniał cech niezależnej kontroli. Ponadto, projekt ustanawia organ opiniodawczo-doradczy - Krajową Komisję Nasiennictwa Leśnego, której rola jest niezwykle ważna w procesie uznawania bazy nasiennej. Zgodnie z Dyrektywą projekt przewiduje utworzenie Krajowego Rejestru Materiału Podstawowego i jego skrótu oraz określa dane podlegające wpisowi do tego rejestru. Krajowy rejestr jest urzędowym wykazem zatwierdzanego materiału podstawowego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego według odpowiednich kategorii. Szczegółowe wymagania jakie ma spełnić leśny materiał podstawowy aby mógł zostać zarejestrowany będą określone w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw środowiska. Wymagania te będą odpowiadać minimalnym wymaganiom niezbędnym do zatwierdzania i rejestracji leśnego materiału podstawowego z Dyrektywy, mogą je także rozszerzać. W zależności od kategorii, aby leśny materiał podstawowy mógł zostać zarejestrowany, będzie musiał spełnić szczegółowe warunki określone w ustawie i aktach wykonawczych do niej. Właściciel lub zarządca leśnego materiału rozmnożeniowego występujący z wnioskiem o zarejestrowanie leśnego materiału podstawowego w postaci klonów lub mieszanek klonów przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego kat. IV „przetestowany”, powinien przedstawić m.in. wyniki testów weryfikacyjnych dotyczących ich cech i wartości użytkowych. Zaś do rejestracji leśnego materiału podstawowego w części II, III i IV Krajowego Rejestru konieczna jest opinia Krajowej Komisji Nasiennictwa Leśnego. Ponadto, projekt odpowiadając wymaganiom Dyrektywy, przewiduje obowiązek przeprowadzania okresowej kontroli zarejestrowanego leśnego materiału podstawowego, pod kątem spełnienia wymagań określonych w ustawie i ich zgodności z danymi zawartymi w Krajowym Rejestrze.

Projekt przewiduje ponadto możliwość zarejestrowania leśnego materiału podstawowego, zawierającego organizmy genetycznie zmodyfikowane (GMO) i w tym celu wymaga zgody na uwolnienie organizmów genetycznie zmodyfikowanych do środowiska wydawanej na podstawie przepisów o organizmach zmodyfikowanych genetycznie .

Odpowiednio do wymagań Dyrektywy projekt ustanawia obowiązek posiadania świadectwa pochodzenia, który jest koniecznym warunkiem dla wprowadzenia leśnego materiału rozmnożeniowego do obrotu. Wzór świadectwa pochodzenia odpowiadający stosownemu wzorowi z Dyrektywy oraz wzór wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia będzie wydany w drodze rozporządzenia do ustawy. Ponadto tylko leśny materiał rozmnożeniowy zgromadzony w opakowaniach opatrzonych stosowną etykietą dostawcy, zawierający szczegółowe dane określone w ustawie, może zostać dopuszczony do obrotu. Wymagania te odpowiadają stosownym obowiązkom wynikającym z Dyrektywy. Zgodnie z Dyrektywą projekt ustawy dopuszcza też możliwość mieszania leśnego materiału rozmnożeniowego. Obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym może być prowadzony wyłącznie przez dostawców zarejestrowanych w rejestrze dostawców prowadzonym przez wojewodę, a zasady prowadzenia dokumentacji dotyczącej obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym przez dostawców zostaną uregulowane w drodze rozporządzenia. Dostawcy podlegają urzędowej kontroli prowadzonej przez wojewodę. Wymagania dotyczące ustanowienia urzędowej kontroli zgodne są z Dyrektywą. Przywóz leśnego materiału rozmnożeniowego z terenu państw nie będących członkami Unii Europejskiej wymaga zezwolenia ministra właściwego ds. środowiska, wydawanego po spełnieniu szczegółowych warunków, które odpowiadają wymaganiom Dyrektywy. Zgodnie z Dyrektywą, do dopuszczenia importu leśnego materiału rozmnożeniowego z terenu państw nie będących członkami UE konieczne jest uzyskanie przez państwo członkowskie upoważnienia, uzyskanego w drodze specjalnej procedury od Komisji Europejskiej bądź Rady Unii Europejskiej. Projekt ustawy reguluje tę sytuację, a przepis odnoszący się do niej wejdzie w życie z momentem uzyskania członkostwa przez Polskę w Unii Europejskiej. Podobna sytuacja dotyczy dopuszczenia do obrotu na terytorium RP niewielkiej ilości jednostek nasiennych nie spełniających wymagań określonych w ustawie, które nie są przeznaczone do celów leśnych.

Projekt, zgodnie z Dyrektywą, przewiduje także wyznaczenie regionów pochodzenia dla niektórych gatunków oraz wydanie w drodze rozporządzenia map regionów pochodzenia.

Ponadto projekt ustawy, zakłada pięcio- i ośmio- letni (w zależności od gatunków) okres przejściowy w stosunku do nasion zabranych przed wejściem w życie ustawy i materiału sadzeniowego wyprodukowanego z tych nasion i zezwala na obrót tym leśnym materiałem rozmnożeniowym pomimo, iż nie spełnia on warunków określonych w ustawie.

Projektowany termin wejścia w życie ustawy odpowiada terminowi, w jakim obecne państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały zobligowane do dostosowania swoich przepisów wewnętrznych do wymagań Dyrektywy.

W konkluzji należy stwierdzić, iż wyżej przedstawiona analiza pozwala uznać projekt ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego *aquis* w zakresie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym. Dla uznania, iż dostosowanie prawa polskiego do wspólnotowego *aquis* w zakresie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym zostało dokonane kompleksowo, konieczne jest wydanie rozporządzeń, o których mowa w projekcie. Wprowadzają one do polskiego porządku prawnego szereg szczegółowych warunków dotyczących produkcji, w tym rejestracji oraz obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym. Projekt jest również potraktowany priorytetowo w Narodowym Programie Przygotowania do Członkostwa (NPPC 2000). Priorytet nr 22.8 w obszarze Dostosowanie Prawa Polskiego i Wdrożenie Rozwiązań w Zakresie Nasiennictwa Leśnego i Materiału Rozmnożeniowego przewiduje uchwalenie ustawy implementującej Dyrektywę 1999/105/WE do końca czerwca 2001 roku.

W powyższym zakresie projekt dokonuje **pełnej** transpozycji odpowiednich przepisów Dyrektywy 1999/105/WE Rady Unii Europejskiej z dnia 22 grudnia 1999r. w sprawie obrotu leśnym materiałem reprodukcyjnym.

Tabela zbieżności między projektem ustawy o obrocie leśnym materiałem rozmnożeniowym, a odpowiednimi przepisami Dyrektywy Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym.

Projekt ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym	Dyrektywa Rady 1999/105/WE
<u>Artykuł 1 pkt.1)</u> <u>Artykuł 1 pkt.2)</u> <u>Artykuł 1 pkt.3)</u> <u>Artykuł 1 pkt.4)</u>	<u>Artykuł 1,</u> <u>Artykuł 10 ust. 1,</u> <u>Artykuł 16 ust. 5,</u> <u>Artykuł 9, Artykuł 2 (g)</u>
<u>Artykuł 2 pkt.1)lit. a)</u> <u>Artykuł 2 pkt.1)lit. b)</u> <u>Artykuł 2 pkt.1)lit. c)</u> <u>Artykuł 2 pkt.2)lit. a)</u> <u>Artykuł 2 pkt.2)lit. b)</u> <u>Artykuł 2 pkt.2) lit. c)</u> <u>Artykuł 2 pkt.2) lit. d)</u> <u>Artykuł 2 pkt.2) lit. e)</u> <u>Artykuł 2 pkt.2) lit. f)</u> <u>Artykuł 2 pkt.3)</u> <u>Artykuł 2 pkt.4)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 5</u> <u>Artykuł 2 pkt. 6 lit. a)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 6 lit. b)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 7 lit. a)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 7 lit. b)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 8)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 9)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 10)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 11)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 12)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 13)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 14) lit. a)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 14) lit. b)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 14) lit. c)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 15)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 16)</u> <u>Artykuł 2 pkt. 17)</u> <u>Artykuł 3.</u> <u>Artykuł 4 ust. 1</u> <u>Artykuł 4 ust. 2</u> <u>Artykuł 5. ust. 1</u> <u>Artykuł 5. ust. 2</u> <u>Artykuł 6.</u> <u>Artykuł 7. ust. 1</u> <u>Artykuł 7. ust. 2</u> <u>Artykuł 8</u> <u>Artykuł 9</u> <u>Artykuł 10</u>	<u>Artykuł 2 pkt. (b) lit. (i),</u> <u>Artykuł 2 pkt. (b) lit. (ii),</u> <u>Artykuł 2 pkt. (b) lit. (iii),</u> <u>Artykuł 2 pkt. (c) lit. (i),</u> <u>Artykuł 2 pkt. (c) lit. (ii),</u> <u>Artykuł 2 pkt. (c) lit. (iii),</u> <u>Artykuł 2 pkt. (c) lit. (iv),</u> <u>Artykuł 2 pkt. (c) lit. (v),</u> <u>Artykuł 2 pkt. (c) lit. (vi),</u> <u>Artykuł 6 ust. 2,</u> <u>Pośrednio wynika z Art.2 pkt.(c) lit. (iv) ,</u> <u>Artykuł 2 pkt. (d) lit.(i),</u> <u>Artykuł 2 pkt. (d) lit.(ii),</u> <u>Artykuł 2 lit. (d) lit.(ii),</u> <u>Artykuł 2 lit. (e),</u> <u>Artykuł 2 lit.(e),</u> <u>Artykuł 2 lit (f),</u> <u>Pośrednio wynika z Aneksu I,</u> <u>Artykuł 2 lit. (a),</u> <u>Artykuł 2 lit.(h),</u> <u>Pośrednio wynika z Art. 2 lit.(i) (j),</u> <u>Pośrednio wynika z Art. 2 lit.(h),</u> <u>Artykuł 2 lit.(i),</u> <u>Artykuł 2 lit.(i),</u> <u>Artykuł 2 lit. (i),</u> <u>Artykuł 2 lit.(j),</u> <u>Artykuł 9 ,Artykuł 2 (g),</u> <u>Artykuł 2 lit. (g),</u> <u>Artykuł 2 lit. (a), Aneks I,</u> <u>Artykuł 3 ust. 3,</u> <u>Artykuł 3 ust. 3,</u> <u>Pośrednio wynika z Art. 2 lit. (j),</u> <u>Pośrednio wynika z Art. 2 lit. (i),(j)</u> <u>Regulacja krajowa,</u> <u>Artykuł 2 pkt. (l) lit. (i),(ii),(iii),(iv),</u> <u>Pośrednio wynika z Art. 7,</u> <u>Artykuł 2 lit.(k), Artykuł 16,</u> <u>Pośrednio wynika z Art. 2 lit. (k), Art. 16,</u> <u>Pośrednio wynika z Art. 2 lit.(k) , Art. 16,</u>

<u>Artykuł 11 ust. 1, ust. 2,</u>	Pośrednio wynika z Art. 16,
<u>Artykuł 12 ust. 1 do ust. 5,</u>	Pośrednio wynika z Art. 2 lit. (k),
<u>Artykuł 13 ust. 1 do ust. 4,</u>	Pośrednio wynika z Art. 2 lit. (k),
<u>Artykuł 14 ust.1,</u>	Artykuł 10 ust. 1
<u>Artykuł 14 ust.2,</u>	Pośrednio wynika z Art.10 ust.1,
<u>Artykuł 14 ust.3,</u>	Artykuł 4 ust. 2 lit.(a), Artykuł 2 (l), Aneks II, III, IV, V,
<u>Artykuł 14. ust.4,</u>	Pośrednio wynika z Art.10 ust.1,
<u>Artykuł 14. ust.5,</u>	Artykuł 4 ust. 2 lit.(a), Aneks II, III, IV, V,
<u>Artykuł 14 ust.6,</u>	Aneks II, III, IV, V,
<u>Artykuł 15 ust.1,</u>	Artykuł 10 ust.2
<u>Artykuł 15 ust.2,</u>	Artykuł 10 ust.2 lit. (j),
<u>Artykuł 16 ust.1 do ust.4,</u>	Pośrednio wynika z Art. 10 ust.1
<u>Artykuł 17 ust.1,</u>	Artykuł 10 ust.2,
<u>Artykuł 17 ust.2,</u>	Artykuł 10 ust.2,
<u>Artykuł 18 ust.1,</u>	Pośrednio wynika z Art. 2 lit (k), Art.16,
<u>Artykuł 18 ust.2,</u>	Artykuł 10 ust.2, Aneks IV,
<u>Artykuł 18 ust.3,</u>	Aneks IV, 1lit. (c), Aneks V pkt.6,
<u>Artykuł 19 ust.1,</u>	Pośrednio wynika z Aneksu IV i V,
<u>Artykuł 19 ust. 2,</u>	Pośrednio wynika z Aneksu IV i V,
<u>Artykuł 19 ust. 3,</u>	Artykuł 4 ust. 5,
<u>Artykuł 19 ust. 4,</u>	Aneks V,
<u>Artykuł 19 ust. 5</u>	Pośrednio wynika z Art. 2 lit(k), Aneks IV i V,
<u>Artykuł 19 ust. 6,</u>	Pośrednio wynika z Art. 2 lit(k), Aneks IV i V,
<u>Artykuł 20 ust.1 do ust.4,</u>	Pośrednio wynika z Art.10 ust.1,
<u>Artykuł 21 ust. 1</u>	Artykuł 4 ust. 2 lit.(a),
<u>Artykuł 21 ust. 2,</u>	Pośrednio wynika z Art. 2 lit.(k),
<u>Artykuł 21 ust. 3,</u>	Artykuł 5 ust. 1,
<u>Artykuł 21 ust. 4</u>	Pośrednio wynika z Art. 2 lit.(k),
<u>Artykuł 22</u>	Aneks IV pkt. 3 lit.(d), pkt. 4 lit.(c),
<u>Artykuł 23,</u>	Aneks IV pkt. 2 lit.(c),
<u>Artykuł 24 ust. 1,</u>	Artykuł 4 ust. 3 lit.(b),
<u>Artykuł 24 ust. 2</u>	Artykuł 4 ust. 3 lit.(b),
<u>Artykuł 25</u>	Artykuł 4 ust. 3 (a),
<u>Artykuł 26</u>	Pośrednio wynika z Art.2 lit. (k),(i),
<u>Artykuł 27</u>	Artykuł 4 ust. 1, Artykuł 12 ust. 1
<u>Artykuł 28 ust.1 do ust. 4</u>	Pośrednio wynika z Art. 13,
<u>Artykuł 29. ust. 1</u>	Artykuł 13 ust.1,
<u>Artykuł 29 ust. 2,</u>	Artykuł 13 ust.1,
<u>Artykuł 30 ust. 1,</u>	Artykuł 12 ust. 1,
<u>Artykuł 30 ust.2</u>	Artykuł 12 ust. 1, Aneks VIII,
<u>Artykuł 31 ust.1 do ust. 3,</u>	Pośrednio wynika z Art. 13,
<u>Artykuł 32 ust. 1, ust.2,</u>	Pośrednio wynika z Art.10 i Art. 12,
<u>Artykuł 33</u>	Pośrednio wynika z Art.10 i 12,
<u>Artykuł 34</u>	Artykuł 13 ust.1,
<u>Artykuł 35 ust. 1</u>	Artykuł 14 ust. 1,
<u>Artykuł 35 ust. 2,</u>	Artykuł 13 ust.1,
<u>Artykuł 35 ust. 3,</u>	Pośrednio wynika z Art. 13 i Art.14,
<u>Artykuł 35 ust.4,</u>	Artykuł 12 ust. 1,
<u>Artykuł 36 ust. 1</u>	Artykuł 13 ust.3 lit.(a), (c), (e),

<u>Artykuł 36 ust. 2</u>	<u>Artykuł 12 ust. 3,</u>
<u>Artykuł 36 ust. 3</u>	<u>Artykuł 12. ust. 3,</u>
<u>Artykuł 37</u>	<u>Artykuł 6 ust.1lit. (b), (c),(d) ,</u>
<u>Artykuł 38 ust. 1</u>	<u>Artykuł 6 ust. 5,</u>
<u>Artykuł 38 ust. 2</u>	<u>Artykuł 6 ust. 5,</u>
<u>Artykuł 38 ust. 3</u>	<u>Pośrednio wynika z Art. 6 ust. 5,</u>
<u>Artykuł 38 ust. 4</u>	<u>Artykuł 6 ust. 6,</u>
<u>Artykuł 38 ust. 5,</u>	<u>Pośrednio wynika z Art. 6 ust. 5,</u>
<u>Artykuł 39 ,</u>	<u>Regulacja krajowa,</u>
<u>Artykuł 40 ust. 1,</u>	<u>Artykuł 6 ust.3, Aneks VII,</u>
<u>Artykuł 40 ust. 2,</u>	<u>Aneks VI i Aneks VII,</u>
<u>Artykuł 41 ust. 1</u>	<u>Artykuł 14 ust. 1, Artykuł 13 ust.1,</u>
<u>Artykuł 41 ust. 2</u>	<u>Artykuł 15,</u>
<u>Artykuł 42 ust. 1,</u>	<u>Artykuł 14 ust.1,</u>
<u>Artykuł 42 ust. 2,</u>	<u>Artykuł 14 ust.2,</u>
<u>Artykuł 42 ust. 3</u>	<u>Pośrednio wynika z Art.13 i Art. 14,</u>
<u>Artykuł 42 ust. 4</u>	<u>Artykuł 14 ust. 3,</u>
<u>Artykuł 42 ust. 5</u>	<u>Artykuł 14 ust.3,</u>
<u>Artykuł 42 ust. 6</u>	<u>Artykuł 14 ust. 4,</u>
<u>Artykuł 42 ust. 7</u>	<u>Artykuł 14 ust. 6,</u>
<u>Artykuł 43 ust. 1</u>	<u>Artykuł 19,</u>
<u>Artykuł 43 ust. 2</u>	<u>Artykuł 19,</u>
<u>Artykuł 43 ust. 3</u>	<u>Artykuł 19 ust. 3,</u>
<u>Artykuł 43 ust. 4</u>	<u>Pośrednio wynika z Art. 19,</u>
<u>Artykuł 43 ust. 5</u>	<u>Artykuł 19 ust. 3, Artykuł 26 ust. 3,</u>
<u>Artykuł 44 ust.1</u>	<u>Artykuł 6 ust. 4,</u>
<u>Artykuł 44 ust.2 do ust. 5,</u>	<u>Pośrednio wynika z Art.16,</u>
<u>Artykuł 45 ust.1 do ust. 2</u>	<u>Pośrednio wynika z Art. 16,</u>
<u>Artykuł 46 ust.1 do ust. 4,</u>	<u>Pośrednio wynika z Art. 6 ust. 4,</u>
<u>Artykuł 47</u>	<u>Pośrednio wynika z Art.6 ust. 4,</u>
<u>Artykuł 48</u>	<u>Pośrednio wynika z Art.6 ust. 4,</u>
<u>Artykuł 49</u>	<u>Pośrednio wynika z Art. 16,</u>
<u>Artykuł 50 ust.1</u>	<u>Artykuł 16 ust. 3,</u>
<u>Artykuł 50 ust.2</u>	<u>Pośrednio wynika z Art.6 ust. 4,</u>
<u>Artykuł 51 ust.1</u>	<u>Artykuł 9 ust. 1, Aneks I,</u>
<u>Artykuł 51 ust. 2</u>	<u>Pośrednio wynika z Art. 9,</u>
<u>Artykuł 51 ust.3</u>	<u>Artykuł 9 ust. 2,</u>
<u>Artykuł 52,</u>	<u>Zasady odpowiedzialności cywilnej i karnej</u>
<u>Artykuł 53,</u>	<u>Zasady odpowiedzialności cywilnej i karnej,</u>
<u>Artykuł 54,</u>	<u>Zmiany w przepisach obowiązujących,</u>
<u>Artykuł 55,</u>	<u>Zmiany w przepisach obowiązujących,</u>
<u>Artykuł 56,</u>	<u>Przepisy przejściowe i końcowe,</u>
<u>Artykuł 57 ust. 1 do ust. 3,</u>	<u>Przepisy przejściowe i końcowe,</u>
<u>Artykuł 58 ust.1 do ust. 3,</u>	<u>Przepisy przejściowe i końcowe,</u>
<u>Artykuł 59</u>	<u>Przepisy przejściowe i końcowe,</u>
<u>Załącznik</u>	<u>Aneks I</u>

--	--

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW *2306* /2000/DLE/AD

Warszawa, 19.12. 2000 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza
Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym (nr RM 10-176-00), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Kwestie powiększania zasobów leśnych, w czym doniosłą rolę odgrywa jakość materiału rozmnożeniowego oraz kwestie obrotu tym materiałem zostały uregulowane w prawie Unii Europejskiej Dyrektywą 66/404/EWG Rady z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym i Dyrektywą 71/161/EWG Rady z dnia 30 marca 1971 r w sprawie zewnętrznych standardów jakościowych dla leśnego materiału rozmnożeniowego wprowadzanego do obrotu wewnątrz Wspólnoty. W dniu 15 stycznia 2000r. weszła w życie Dyrektywa Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym, która uchyla z dniem 1 stycznia 2003 r. Dyrektywy 66/404/EWG i 71/161/EWG. Dyrektywa Rady 1999/105/WE określa w znacznie poszerzonym zakresie w stosunku do poprzednich aktów, jednolite definicje i klasyfikacje dotyczące leśnego materiału rozmnożeniowego, minimalne wymagania niezbędne dla zatwierdzenia i rejestracji materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego, warunki pod jakimi leśny materiał rozmnożeniowy może

znajdować się w obrocie oraz zobowiązuje państwa członkowskie do utworzenia urzędowego systemu kontroli. Obliguje również państwa członkowskie do wyznaczenia regionów pochodzenia dla materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego wobec niektórych gatunków.

- II. Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa zakłada pełne dostosowanie polskiego prawa do postanowień Dyrektywy 66/404/EWG i 71/161/EWG. Z uwagi na uchylenie tych dyrektyw ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2003 r., w związku z przyjęciem Dyrektywy 1999/105/WE (co nie zostało przewidziane w NPPC), dostosowanie obejmuje transpozycję Dyrektywy 1999/105/WE, poprzez przyjęcie ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym. NPPC oraz Stanowisko Negocjacyjne zakłada także 5 i 8-letni okres przejściowy, dopuszczający możliwość wprowadzenia do obrotu, nasion zebranych przed wejściem w życie ustawy oraz materiału sadzeniowego wyprodukowanego z nasion niektórych gatunków drzew leśnych, nie spełniających wymogów ustawy.
- III. Przedłożony projekt ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym jest ustawą, która reguluje kwestie dotąd nie regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej aktem prawa powszechnie obowiązującego i ma na celu pełne dostosowanie przepisów ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym do postanowień Dyrektywy 1999/105/WE. Projekt ustawy jest również zgodny ze stanowiskiem negocjacyjnym w obszarze „Środowisko”. W szczególności projekt ustanawia szereg specyficznych definicji, kategorie leśnego materiału podstawowego, określa także zasady tworzenia i prowadzenia Krajowego Rejestru Leśnego Materiału Podstawowego, w tym także obowiązki właściciela i zarządcy leśnego materiału podstawowego, dane podlegające rejestracji oraz obowiązek kontroli leśnego materiału rozmnożeniowego produkowanego z materiału podstawowego, podczas procesu produkcji i w trakcie obrotu, przez urzędowe organy kontroli, którymi są Główny Inspektor i wojewodowie działający przy pomocy inspektorów wojewódzkich. Szczegółowe wymagania jakie musi spełniać leśny materiał podstawowy aby mógł zostać zarejestrowany, zostaną określone w rozporządzeniu. Projekt zgodnie z Dyrektywą dopuszcza do obrotu leśny materiał rozmnożeniowy wyprodukowany z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze, posiadający świadectwo pochodzenia, wydawane przez organ urzędowy, jak również zaopatrzony w stosowną etykietę. Leśny materiał rozmnożeniowy, dla którego wydano świadectwo pochodzenia przechowywany jest oddzielnie. Stosowny wzór świadectwa pochodzenia jak i wniosku o jego wydanie będą określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie projektu ustawy. Zgodnie z Dyrektywą projekt przewiduje, że obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym może być prowadzony tylko przez dostawców zarejestrowanych w rejestrze dostawców, a dostawcy mają obowiązek dokumentować wszelkie czynności związane z obrotem leśnym materiałem rozmnożeniowym. Przywóz leśnego materiału rozmnożeniowego z terenu państw nie będących członkami Unii Europejskiej wymaga zezwolenia Głównego Inspektora, wydawanego po spełnieniu szczegółowych warunków, które zgodne są z warunkami Dyrektywy. Zgodnie z Dyrektywą do dopuszczenia importu leśnego materiału rozmnożeniowego z terenu państw nie będących członkami UE konieczne jest uzyskanie przez państwo członkowskie upoważnienia, uzyskanego w drodze specjalnej procedury, od Komisji Europejskiej bądź Rady Unii Europejskiej. Projekt ustawy reguluje tę sytuację, a przepis odnoszący się do niej wejdzie w życie z momentem uzyskania członkostwa

przez Rzeczypospolitą Polską w Unii Europejskiej. Projekt zgodnie z Dyrektywą przewiduje także dla niektórych gatunków wyznaczenie regionów pochodzenia oraz wydanie w drodze rozporządzenia map regionów pochodzenia.

IV. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters, likely representing the name of the official.

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Janusz Radziejowski
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Środowiska

DYREKTYWA RADY
z dnia 22 grudnia 1999 r.
w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym

(1999/105/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności artykuł 37 tego Traktatu,

uwzględniając wniosek Komisji⁽¹⁾,

uwzględniając Opinię Parlamentu Europejskiego⁽²⁾,

uwzględniając Opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) dyrektywa Rady 66/494/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym⁽⁴⁾ oraz dyrektywa Rady 71/161/EWG z dnia 30 marca 1971 r. w sprawie norm zewnętrznych norm jakości leśnego materiału rozmnożeniowego będącego na rynku Wspólnoty⁽⁵⁾ były kilka razy znacząco zmienione; ponieważ mają być dokonane dalsze znaczące zmiany, dyrektywy powinny zostać połączone i na nowo sformułowana dla zachowania jasności i przejrzystości tekstu;
- (2) lasy pokrywają dużą powierzchnię Wspólnoty i spełniają wielofunkcyjną rolę w oparciu o ich funkcje społeczne, gospodarcze, środowiskowe, ekologiczne i kulturalne; istnieje potrzeba specyficznego podejścia i działań w odniesieniu do różnych rodzajów lasu, mając na względzie szeroki zakres uwarunkowań przyrodniczych, gospodarczych i społecznych lasów we Wspólnocie; zarówno odnowienie tych lasów jak i nowe zalesienia wymagają zrównoważonej gospodarki leśnej w związku ze Strategią Leśną Unii Europejskiej zgodnie z Uchwałą Rady z dnia 15 grudnia 1998 r.⁽⁶⁾;
- (3) leśny materiał rozmnożeniowy gatunków drzew i sztucznych hybryd, które są ważne dla celów leśnych powinien być wysokiej jakości oraz dopasowany pod względem genetycznym do różnych warunków siedliskowych; zachowanie oraz zwiększenie różnorodności biologicznej lasów, łącznie z różnorodnością genetyczną drzew jest sprawą najwyższej wagi dla zrównoważonej gospodarki leśnej;
- (4) jeśli chodzi o zdrowie roślin, zharmonizowane warunki muszą być zgodne z dyrektywą Rady 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 w sprawie działań ochronnych przeciwko

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr C 199, z 14.7.1999, str. 1.

⁽²⁾ Opinia przekazana w dniu 1 grudnia 1999 r. (nie publikowana jeszcze w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. WE nr C 329, z 17.11.1999, str. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. WE nr 125, z 11.7.1966 str. 2326/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona Traktatem o Przystąpieniu w 1994 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. WE nr L 87, 17.4.1971, str. 14; Dyrektywa ostatnio zmieniona Traktatem o Przystąpieniu w 1994 r.

⁽⁶⁾ Dz.U. WE nr C 56, 26.2.1999, str. 1.

- wprowadzaniu do państw członkowskich organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych oraz przeciwko ich rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie⁽⁷⁾;
- (5) badania dotyczące leśnictwa wykazały, że dla wzrostu wartości lasów, uwzględniając takie aspekty jak stabilność, dostosowanie, odporność, produktywność i różnorodność, konieczne jest stosowanie materiału rozmnożeniowego wysokiej jakości oraz dopasowanego do określonego terenu pod względem fenotypowym i genetycznym; w określonych przypadkach nasiona leśne powinny spełniać pewne zewnętrzne normy jakości;
 - (6) w kontekście konsolidacji rynku wewnętrznego, konieczne jest usunięcie wszelkich rzeczywistych lub potencjalnych barier w handlu, które mogą ograniczać swobodny przepływ leśnego materiału rozmnożeniowego w obrębie Wspólnoty; w interesie wszystkich państw członkowskich powinno być ustalenie przepisów Wspólnoty nakładających najwyższe możliwe standardy;
 - (7) przepisy Wspólnoty powinny dotyczyć właściwości fenotypowych oraz genetycznych nasion i roślin, a także jakości zewnętrznej leśnego materiału rozmnożeniowego;
 - (8) przepisy te powinny się stosować zarówno do obrotu rynkowego w innych państwach członkowskich, jak również na rynkach krajowych;
 - (9) przepisy te powinny uwzględniać potrzeby praktyczne i powinny stosować się jedynie do tych gatunków oraz sztucznych hybryd, które są istotne dla celów leśnych w całej Wspólnocie lub jej części;
 - (10) w niektórych państwach członkowskich stosuje się tradycyjnie, zgodnie z panującym tam klimatem i jest to nieodzowne dla celów leśnych, leśny materiał rozmnożeniowy z kategorii "ze zidentyfikowanego źródła", który nie został zatwierdzony do obrotu przez dyrektywę 66/404/WE; dlatego też należy zatwierdzić taki materiał do obrotu w państwach członkowskich, które sobie tego życzą; nie należy jednak narzucać obrotu takim materiałem odbiorcom końcowym we wszystkich państwach członkowskich;
 - (11) niektóre regiony Wspólnoty, takie jak region alpejski, śródziemnomorski lub też nordycki, posiadają szczególne warunki klimatyczne lub terenowe, które uzasadniają szczególne wymagania dla jakości zewnętrznej leśnego materiału rozmnożeniowego określonych gatunków;
 - (12) zgodnie z Deklaracją Ogólną Trzeciej Konferencji Ministerialnej w Lizbonie w sprawie Ochrony Lasów w Europie, dla celów odnowieniowych i zalesieniowych powinny być preferowane gatunki pochodzenia rodzimego i lokalnego, które są dobrze dostosowane do panujących warunków terenu;
 - (13) materiał rozmnożeniowy przeznaczony na eksport lub reeksport do państw trzecich nie powinien podlegać działaniom przewidzianym w niniejszej dyrektywie;
 - (14) w odniesieniu do Wspólnotowego materiału rozmnożeniowego najważniejsze dla selekcji jest zatwierdzenie materiału podstawowego i w konsekwencji wyznaczenie regionów pochodzenia; państwa członkowskie powinny stosować jednolite przepisy nakładające najwyższe możliwe standardy zatwierdzania materiału podstawowego; jedynie materiał rozmnożeniowy uzyskiwany z takiego materiału powinien być dopuszczony na rynek;

⁽⁷⁾ Dz.U. WE nr L 26, 31.1.1977, str. 20, Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 1999/53/WE (Dz.U. WE nr L 142, 5.6.1999, str. 29).

- (15) genetycznie zmodyfikowany leśny materiał rozmnożeniowy nie powinien być dopuszczony na rynek, jeśli nie jest on bezpieczny dla zdrowia ludzi oraz dla środowiska;
- (16) w przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego, składającego się z genetycznie zmodyfikowanych organizmów powinna być wykonana ocena ryzyka środowiskowego; Komisja powinna zatem przekazać Radzie propozycję rozporządzenia zapewniającego równoważność procedur dotyczących oceny ryzyka środowiskowego oraz innych ważnych elementów, w tym także procedur udzielania pozwoleń, z procedurami ustanowionymi dyrektywą Rady 90/220/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska genetycznie zmodyfikowanych organizmów⁽¹⁾; dopóki rozporządzenie to nie wejdzie w życie powinna być stosowana dyrektywa 90/220/EWG;
- (17) materiał rozmnożeniowy spełniający wymagania niniejszej dyrektywy nie powinien być przedmiotem żadnych ograniczeń w obrocie rynkowym, poza tymi które przewiduje niniejsza dyrektywa;
- (18) państwa członkowskie powinny być jednak uprawnione do zapewnienia udziału w obrocie rynkowym na ich terytorium tylko takich części roślin i materiału sadzeniowego, które spełniają ustanowione standardy;
- (19) państwa członkowskie powinny mieć możliwość nałożenia dodatkowych lub bardziej surowych wymagań przy zatwierdzaniu materiału podstawowego produkowanego na ich terytorium;
- (20) państwa członkowskie powinny stworzyć listy regionów pochodzenia zawierające tam, gdzie jest to możliwe, pochodzenie materiału podstawowego; państwa członkowskie powinny opracować mapy wskazujące granice regionów pochodzenia;
- (21) państwa członkowskie powinny opracować krajowe rejestry materiału podstawowego zatwierdzonego na ich obszarze; każde państwo członkowskie powinno opracować także skrót krajowego rejestru w formie krajowej listy;
- (22) na podstawie listy krajowej Komisja powinna zapewnić publikację we Wspólnocie;
- (23) po zbiorach organy rządowe powinny wydać certyfikat dla całego materiału rozmnożeniowego pochodzącego z zatwierdzonego materiału podstawowego;
- (24) konieczne jest zapewnienie, aby materiał rozmnożeniowy, który ma zostać przeznaczony do obrotu na rynku, lub który znajduje się w obrocie, oprócz posiadania odpowiedniej jakości fenotypowej i genetycznej, był właściwie oznaczony od momentu jego zebrania do dostarczenia użytkownikowi końcowemu;
- (25) dla zrzeszeń łądogowych, oraz w odpowiednich przypadkach, dla sadzonek topoli powinny zostać wprowadzone oddzielne Wspólnotowe normy jakości;
- (26) nasiona powinny podlegać obrotowi rynkowemu tylko wtedy, gdy spełniają odpowiednie normy jakości i są w zabezpieczonych opakowaniach;
- (27) w celu zapewnienia spełnienia wymagań dotyczących jakości fenotypowej i genetycznej, odpowiedniego oznaczenia oraz zewnętrznych norm jakości podczas obrotu rynkowego, państwa członkowskie muszą wprowadzić przepisy w sprawie odpowiedniej organizacji kontroli;

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 117, 8.5.1990, str. 15; Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 97/35/WE Dz.U. WE nr L 169, 27.6.1997, str. 72).

- (28) materiał rozmnożeniowy spełniający te wymagania może być przedmiotem jedynie takich ograniczeń w obrocie rynkowym jakie są przewidziane w prawie Wspólnotowym; państwa członkowskie powinny mieć prawo, w określonych okolicznościach, do zabronienia sprzedaży użytkownikowi końcowemu leśnego materiału rozmnożeniowego, który nie jest odpowiedni do stosowania na terytorium tych państw;
- (29) w okresie chwilowych trudności w uzyskiwaniu dostaw materiału rozmnożeniowego określonych gatunków spełniającego postanowienia niniejszej Dyrektywy, może być tymczasowo zatwierdzony, pod określonymi warunkami, materiał rozmnożeniowy spełniający mniej surowe wymagania;
- (30) leśny materiał rozmnożeniowy pochodzący z państw trzecich nie powinien zostać dopuszczony do obrotu na rynku Wspólnoty dopóki nie spełni wymagań takich jak materiał Wspólnotowy w odniesieniu do zatwierdzania jego materiału podstawowego i działań podejmowanych dla jego produkcji; leśnemu materiałowi rozmnożeniowemu umieszczanemu na rynku Wspólnoty powinien towarzyszyć certyfikat lub oficjalne świadectwo wydane przez państwo skąd pochodzi ten materiał, jak również rejestr zawierający szczegóły dotyczące wszystkich dostaw, które mają być eksportowane;
- (31) w określonych warunkach państwo członkowskie powinno być częściowo lub w całości zwolnione z postanowień niniejszej dyrektywy w odniesieniu do niektórych gatunków drzew;
- (32) pożądane jest prowadzenie okresowych doświadczeń dla poszukiwania alternatywnych, lepszych rozwiązań w stosunku do niektórych postanowień zawartych w niniejszej dyrektywie;
- (33) dla jednolitego stosowania we wszystkich państwach członkowskich wymagań i warunków ustanowionych przez niniejszą dyrektywę powinny zostać wprowadzone działania kontrolne Wspólnoty;
- (34) należy ułatwić wprowadzenie podstawowych technicznych poprawek do załączników poprzez zastosowanie szybkiej procedury;
- (35) działania konieczne dla wdrożenia niniejszego instrumentu powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień implementacyjnych nadanych Komisji⁽¹⁾;
- (36) w 1994 r. Traktat o Przystąpieniu Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji przyznał tym państwom okres przejściowy do dnia 31 grudnia 1999 r. w odniesieniu do dyrektywy 66/404/EWG, a Republice Finlandii również w odniesieniu do dyrektywy 71/161/EWG; powyższy okres przejściowy powinien zostać przedłużony, aby umożliwić tym państwom utrzymanie ich krajowych systemów najpóźniej do czasu wdrożenia niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa stosuje się do produkcji mającej na celu obrót rynkowy i do obrotu rynkowego leśnym materiałem rozmnożeniowym w obrębie Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 184, 17.7.1999, str. 23.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje i/lub klasyfikacje:

a) Leśny materiał rozmnożeniowy:

materiał rozmnożeniowy tych gatunków drzew i ich sztucznych hybryd, które są ważne dla celów leśnych w całej Wspólnocie lub w jej części, w szczególności tych, które są wymienione w Załączniku I.

b) Za materiał rozmnożeniowy uważane są:

(i) Jednostka nasienna:

szyszki, owocostany, owoce i nasiona przeznaczone do produkcji materiału sadzeniowego;

(ii) Części roślin:

zrzezy łodygowe, zrzezy liściowe oraz zrzezy korzeniowe, przeszczepy lub zarodki służące mikropropagacji, pąki, odkłady, korzenie, zrazy, sadzonki lub dowolne części roślin przeznaczone do produkcji materiału sadzeniowego;

(iii) Materiał sadzeniowy:

rośliny wyhodowane z jednostek nasiennych, z części roślin lub z roślin z samosiewu.;

c) Za materiał podstawowy uważane są:

(i) Źródło nasion:

Drzewa na obszarze, z którego zbierane są nasiona;

(ii) Drzewostan:

Określona populacja drzew posiadająca wystarczającą jednorodność składu;

(iii) Plantacja nasienna:

Plantacja wyselekcjonowanych klonów lub rodzin, która jest izolowana lub zagospodarowana w taki sposób, aby uniknąć zapylania ze źródeł zewnętrznych i prowadzona w taki sposób, aby uzyskiwać częste, obfite i łatwe do zebrania zbiory nasion;

(iv) Drzewa mateczne:

Drzewa wykorzystywane do uzyskiwania potomstwa poprzez kontrolowane lub swobodne zapylanie jednego ze zidentyfikowanych osobników rodzicielskich wykorzystywanego jako osobnik żeński pyłkiem jednego osobnika rodzicielskiego (*pełne rodzeństwo*) lub wielu zidentyfikowanych lub niezidentyfikowanych osobników rodzicielskich (*półrodzeństwo*);

(v) Klon:

Grupa osobników (*ramety*) pochodzących pierwotnie z jednego osobnika (*ortet*) uzyskanych poprzez rozmnażanie wegetatywne, na przykład przez zrzezy, mikropropagację, zrazy, odkłady lub podziały;

(vi) Mieszanka klonów:

Mieszanka zidentyfikowanych klonów w określonych proporcjach.

d) Autochtoniczny lub rodzimy oznacza:

(i) Autochtoniczny drzewostan lub źródło nasion:

Autochtoniczny drzewostan lub źródło nasion są normalnie stale odnawiane w sposób naturalny. Drzewostan lub źródło nasion mogą być odnawiane w sposób sztuczny z materiału rozmnożeniowego zebranego z tego drzewostanu lub źródła nasion, lub też z autochtonicznego drzewostanu lub źródła nasion w bezpośredniej bliskości;

(ii) Rodzimy drzewostan lub źródło nasion:

Rodzimy drzewostan lub źródło nasion jest autochtonicznym drzewostanem lub źródłem nasion, lub też drzewostanem lub źródłem nasion wyhodowanym sztucznie z nasion, które pochodzą z tego samego regionu pochodzenia.

e) Pochodzenie:

Dla autochtonicznego drzewostanu lub źródła nasion, pochodzenie jest miejscem, w którym rosną drzewa. Dla nie-autochtonicznego drzewostanu i źródła nasion, pochodzenie jest miejscem, z którego nasiona lub rośliny zostały pierwotnie wprowadzone. Pochodzenie drzewostanu lub źródła nasion może być nieznane.

f) Pochodzenie:

Miejsce, w którym rośnie dowolny drzewostan.

g) Region pochodzenia:

Dla gatunków lub podgatunków, region pochodzenia jest obszarem lub grupą obszarów podlegających wystarczająco jednolitym warunkom ekologicznym, na których znajdują się drzewostany lub źródła nasion wykazujące podobne cechy fenotypowe lub genetyczne, z uwzględnieniem w odpowiednich przypadkach granic związane z wysokością nad poziomem morza.

h) Produkcja:

Produkcja obejmuje wszystkie etapy wytwarzania jednostki nasiennej, zamiany jednostki nasiennej w nasiona i produkcję materiału sadzeniowego z nasion lub części roślin.

i) Obrót:

Wystawianie na sprzedaż, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż lub dostarczanie innej osobie, w tym także dostarczanie w ramach kontraktu usługowego.

j) Dostawca:

Dowolna osoba fizyczna lub prawna zaangażowana zawodowo w obrót lub import leśnego materiału reprodukcyjnego.

k) Organ urzędowy:

l) władza ustanowiona lub desygnowana przez państwo członkowskie będąca pod nadzorem rządu krajowego, odpowiedzialna za zagadnienia związane z kontrolą obrotu i/lub jakości leśnego materiału rozmnożeniowego;

(i) dowolna władza państwowa ustanowiona:

- na poziomie krajowym, lub
- na poziomie regionalnym, pod nadzorem władz krajowych, w granicach ustalonych przez konstytucją państwa członkowskiego, którego to dotyczy.

Organy, o których mowa powyżej, mogą zgodnie ze swym prawem krajowym delegować zadania przewidziane w niniejszej dyrektywie do realizacji pod swym nadzorem dowolnej osobie prawnej podlegającej prawu publicznemu lub cywilnemu, która zgodnie ze swym oficjalnie zatwierdzonym statutem pełni wyłącznie szczególne funkcje publiczne, pod warunkiem, że osoba ta, ani żaden jej członek nie mają żadnego osobistego interesu w wyniku podejmowanych przez nią działań.

Ponadto, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 2, inne osoby prawne ustanowione w imieniu organu, o którym mowa w literze i), działające pod nadzorem i dzięki uprawnieniu tego organu mogą zostać zatwierdzone, pod warunkiem, że osoba ta nie ma żadnego osobistego interesu w wyniku podejmowanych przez nią działań.

Państwa członkowskie poinformują Komisję o swych odpowiedzialnych organach urzędowych. Komisja przekaze zaś tę informację innym państwom członkowskim.

f) Leśny materiał rozmnożeniowy jest podzielony na następujące kategorie:

(i) “Ze zidentyfikowanego źródła”

Materiał rozmnożeniowy pochodzący z materiału podstawowego, którym może być źródło nasion lub drzewostan znajdujący się w jednym regionie pochodzenia, spełniający wymagania zawarte w załączniku II;

(ii) “Wyselekcjonowany”

Materiał rozmnożeniowy pochodzący z materiału podstawowego, którym jest drzewostan znajdujący się w jednym regionie pochodzenia, wyselekcjonowany pod względem fenotypowym na poziomie populacji i spełniający wymagania zawarte w załączniku III;

(iii) “Kwalifikowany”

Materiał rozmnożeniowy pochodzący z materiału podstawowego, którym jest plantacja nasienna, osobniki rodzicielskie rodzin, klony lub mieszanki klonów i którego składniki zostały wyselekcjonowane pod względem fenotypowym na poziomie osobniczym, spełniający wymagania zawarte w załączniku IV. Testowanie nie musi być konieczne podjęte lub zakończone;

(iv) “Przetestowany”

Materiał rozmnożeniowy pochodzący z materiału podstawowego, który składa się z drzewostanów, plantacji nasiennych, osobników rodzicielskich rodzin, klonów lub mieszanek klonów. Trzeba wykazać wysoką jakość materiału rozmnożeniowego poprzez wykonanie testów porównawczych lub przez oszacowanie wysokiej jakości materiału rozmnożeniowego na podstawie oceny genetycznej składników materiału podstawowego. Materiał podstawowy powinien spełniać wymagania zawarte w załączniku V.

Artykuł 3

1. Lista gatunków i sztucznych hybryd z załącznika I może być znowelizowana zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3.
2. O ile określone gatunki i sztuczne hybrydy nie są przedmiotem działań zawartych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie mogą podjąć takie działania, lub działania mniej surowe w odniesieniu do swojego terytorium.

3. Działania zawarte w niniejszej dyrektywie nie będą stosowały się do leśnego materiału rozmnożeniowego w formie materiału sadzeniowego lub części roślin, który jest przeznaczony do celów innych niż leśnictwo.

W takich przypadkach, materiałowi temu będzie towarzyszyć etykieta lub inny dokument wymagany przez inne przepisy wspólnotowe lub krajowe, które stosują się do materiału przeznaczonego na określony cel. W przypadku braku takich przepisów, gdy dostawca posiada zarówno materiał przeznaczony do celów leśnictwa, jak i materiał który jest wyraźnie przeznaczony do celów innych niż leśnictwo, to ten drugi materiał będzie opatrzony etykietą o następującej treści: "Nie dla leśnictwa".

4. Działania zawarte w niniejszej dyrektywie nie stosują się do leśnego materiału rozmnożeniowego przeznaczonego na eksport lub reeksport do państw trzecich.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie zapewnią stosowanie jedynie zatwierdzonego materiału podstawowego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego przeznaczonego do obrotu rynkowego.
2. Materiał podstawowy może być zatwierdzony jedynie przez:
 - a) organy urzędowe, jeśli spełnia on wymagania zawarte odpowiednio w załącznikach II, III, IV lub V do niniejszej dyrektywy;
 - b) odniesienie do jednostki znanej jako „jednostka zatwierdzenia”. Każda jednostka zatwierdzenia jest zidentyfikowana poprzez tylko jeden wyłączny odnośnik w rejestrze.
3. Państwa członkowskie zapewnią, że:
 - a) zatwierdzenie zostanie cofnięte jeśli wymagania niniejszej dyrektywy nie będą już spełniane,
 - b) po zatwierdzeniu, materiał podstawowy do produkcji materiału reprodukcyjnego z kategorii wyselekcjonowany, kwalifikowany i testowany będzie ponownie sprawdzany w regularnych odstępach czasu.
4. Dla zachowania roślinnych zasobów genetycznych stosowanych w leśnictwie, jak podano w szczególnych warunkach, które zostaną ustalone zgodnie z procedurą zawartą w artykule 26 ust. 3, uwzględniając postępowanie w odniesieniu do ochrony *in situ* oraz zrównoważonego użytkowania zasobów genetycznych roślin poprzez uprawę i obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym pochodzeń, które są naturalnie przystosowane do lokalnych i regionalnych warunków i które są zagrożone erozją genetyczną, państwa członkowskie mogą odstąpić od wymagań ustanowionych w ust. 2 oraz załącznikach II, II i IV o ile warunki szczególne są ustalone zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3.
5. Państwa członkowskie mogą zatwierdzić na całym swoim obszarze lub jego części na okres nie dłuższy niż 10 lat materiał podstawowy do produkcji przetestowanego materiału rozmnożeniowego, jeśli na podstawie wstępnych wyników oceny genetycznej lub testów porównawczych, o których mowa w załączniku V, można stwierdzić, że materiał podstawowy po zakończeniu testów spełni wymagania niezbędne do zatwierdzenia zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

1. Jeśli materiał podstawowy, o którym mowa w artykule 4 ust. 1 składa się z organizmów genetycznie zmodyfikowanych w rozumieniu ustępów 1 i 2 artykułu 2 dyrektywy 90/220/EWG, materiał ten będzie zatwierdzony tylko jeśli jest bezpieczny dla zdrowia ludzkiego i środowiska.
2. W przypadku genetycznie zmodyfikowanego materiału podstawowego, o którym mowa w ust. 1:
 - a) zostanie wykonana ocena ryzyka środowiskowego równoważna ocenie ustanowionej dyrektywą 90/220/EWG;
 - b) w oparciu o odpowiednią podstawę prawną Traktatu, na wniosek Komisji, zostanie wydane rozporządzenie Parlamentu Europejskiego oraz Rady wprowadzające procedury zapewniające równowagę oceny ryzyka środowiskowego i innych ważnych aspektów z kwestiami ustanowionym dyrektywą 90/220/EWG. Do czasu wejścia w życie rozporządzenia włączenie genetycznie zmodyfikowanego materiału podstawowego do Krajowego Rejestru na mocy artykułu 10 niniejszej dyrektywy możliwe będzie wyłącznie po udzieleniu zezwolenia zgodnie z dyrektywą 90/220/EWG;
 - c) Artykuły 11 do 18 dyrektywy 90/220/EWG nie będą się stosowały do genetycznie zmodyfikowanego materiału podstawowego zatwierdzonego zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w literze b);
 - d) techniczne i naukowe warunki szczegółowe wykonywania oceny ryzyka środowiskowego zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 3.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie zapewnią w stosunku do leśnego materiału rozmnożeniowego pochodzącego z zatwierdzonego materiału podstawowego, że:
 - a) Materiał gatunków wyszczególnionych w załączniku I nie zostanie dopuszczony do obrotu, jeśli nie będzie należał do jednej z następujących kategorii: “ze zidentyfikowanego źródła”, “wyselekcjonowany”, “kwalifikowany” lub “przetestowany” i nie będzie spełniał wymagań zawartych odpowiednio w załącznikach II, III, IV i V.
 - b) Materiał sztucznych hybryd wyszczególnionych w załączniku I nie zostanie dopuszczony do obrotu, jeśli nie będzie należał do kategorii “wyselekcjonowany”, “kwalifikowany” lub „przetestowany” i nie będzie spełniał wymagań zawartych odpowiednio w załącznikach III, IV i V.
 - c) Materiał gatunków i sztucznych hybryd wyszczególnionych w załączniku I, które są rozmnażane metodą wegetatywną nie zostanie dopuszczony do obrotu, jeśli nie będzie należał do kategorii “wyselekcjonowany”, “kwalifikowany” lub „przetestowany” i nie będzie spełniał wymagań zawartych odpowiednio w załącznikach III, IV i V. Materiał rozmnożeniowy kategorii “wyselekcjonowany” może być dopuszczony do obrotu jedynie wtedy, jeśli był masowo rozmnażany z nasion.
 - d) Materiał gatunków i sztucznych hybryd wyszczególnionych w załączniku I, który składa się całkowicie lub częściowo z genetycznie zmodyfikowanych organizmów, nie zostanie

dopuszczony do obrotu, jeśli nie będzie należał do kategorii “przetestowany” i nie będzie spełniał wymagań załącznika V.

2. Kategorie, w których materiał rozmnożeniowy z różnych rodzajów materiału podstawowego może być dopuszczany do obrotu są wyszczególnione w tabeli w załączniku VI.

3. Leśny materiał rozmnożeniowy gatunków i sztucznych hybryd wymienionych w załączniku I nie będzie dopuszczony do obrotu jeżeli nie spełnia odpowiednich wymagań załącznika VII.

Części roślin oraz materiał sadzeniowy nie mogą znajdować się w obrocie, jeżeli nie spełniają wymagań powszechnych standardów międzynarodowych, o ile standardy te zostały przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3.

4. Państwa członkowskie zapewnią, że dostawcy leśnego materiały rozmnożeniowego będą oficjalnie rejestrowani. Odpowiedzialny organ urzędowy może uznać dostawców, którzy są zarejestrowani zgodnie z dyrektywą 77/93/WE za zarejestrowanych dla celów niniejszej dyrektywy. Niemniej jednak dostawcy ci będą spełniać wymagania niniejszej dyrektywy.

5. Państwa członkowskie, niezależnie od postanowień ustępu 1, mogą zezwolić dostawcom na swoim terytorium na umieszczenie na rynku niewielkich ilości:

- a) leśnego materiału rozmnożeniowego przeznaczonego dla celów badawczych, naukowych, prac selekcyjnych lub do celów zachowania genów; oraz
 - b) jednostek nasiennych, które nie są przeznaczone dla celów leśnictwa i jest to wyraźnie stwierdzone.
6. Warunki, pod którymi państwa członkowskie mogą udzielać zezwoleń, o których mowa w 5 będą określone zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3.
7. Bez wpływu na zastosowanie ustępu 1 oraz w przypadku materiału rozmnożeniowego pochodzącego z materiału podstawowego nie spełniającego wszystkich wymagań odpowiedniej kategorii, o których mowa w punkcie 1, państwa członkowskie mogą zezwolić na obrót takim materiałem, pod warunkami określonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3.
8. Szczegółowe przepisy mogą być ustanowione zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3 dla uwzględnienia odkryć mających wpływ na to, że leśny materiał reprodukcyjny odpowiedni do produkcji organicznej może podlegać obrotowi.

Artykuł 7

Państwa członkowskie mogą nałożyć dodatkowe lub bardziej surowe wymagania dla zatwierdzenia materiału podstawowego oraz produkcji materiału rozmnożeniowego na ich własnym obszarze, w odniesieniu do warunków ustanowionych w załącznikach II do V oraz w załączniku VII.

Artykuł 8

Państwa członkowskie mogą na swoim obszarze ograniczyć zatwierdzanie materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii “ze zidentyfikowanego źródła”.

Artykuł 9

1. W przypadku materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii “ze zidentyfikowanego źródła” i “wyselekcjonowany”, państwa członkowskie, dla stosownych gatunków, wyznaczą regiony pochodzenia.
2. Państwa członkowskie opracują i opublikują mapy wskazujące obszary wyznaczonych regionów pochodzenia. Mapy zostaną przesłane Komisji i innym państwom członkowskim.

Artykuł 10

1. Każde państwo przygotowuje krajowy rejestr materiału podstawowego różnych gatunków, zatwierdzonego na jego obszarze. Wszystkie szczegóły dotyczące każdej jednostki zatwierdzenia zostaną zapisane, razem z jej wyłącznym odnośnikiem, w krajowym rejestrze.
2. Każde państwo członkowskie opracuje skrót krajowego rejestru w formie krajowej listy, która będzie dostępna na żądanie Komisji i innych państw członkowskich. Krajowa lista zostanie stworzona we wspólnym formacie dla każdej jednostki zatwierdzenia. Dla kategorii “ze zidentyfikowanego źródła” oraz “wyselekcjonowany” dozwolone jest streszczenie opisu materiału podstawowego. Następujące informacje będą podane:
 - a) nazwa botaniczna;
 - b) kategoria;
 - c) cel;
 - d) rodzaj materiału podstawowego;
 - e) odnośnik w rejestrze lub, w odpowiednich przypadkach, jego skrót lub kod identyfikacyjny regionu pochodzenia;
 - f) lokalizacja: krótka nazwa (w odpowiednich przypadkach) i jeden z poniższych zestawów informacji:
 - (i) dla kategorii “ze zidentyfikowanego źródła”: region pochodzenia, rozpiętość południkowa i równoleżnikowa,
 - (ii) dla kategorii “wyselekcjonowany”: region pochodzenia, położenie geograficzne zdefiniowane przez długość i szerokość geograficzną, lub rozpiętość południkową i równoleżnikową,
 - (iii) dla kategorii “kwalifikowany”: dokładne położenie geograficzne miejsca (miejsce) gdzie znajduje się materiał podstawowy,
 - (iv) dla kategorii “przetestowany”: dokładne położenie geograficzne miejsca (miejsce) gdzie znajduje się materiał podstawowy;
 - g) wysokość lub rozpiętość wysokości;
 - h) powierzchnia: wielkość źródła (źródła) nasion, drzewostanu (drzewostanów) lub plantacji nasiennej (nasiennych);
 - i) pochodzenie: podane zostanie czy materiał podstawowy jest autochtoniczny / rodzimy, nie-autochtoniczny / nie-rodzimy lub czy pochodzenie jest nieznanne. Dla nie-

- autochtonicznego / nie-rodzimego materiału podstawowego podane będzie pochodzenie, jeśli jest znane;
- j) w przypadku materiału z kategorii przetestowany – czy jest on genetycznie zmodyfikowany.
3. Format w jakim będą przygotowane takie krajowe listy zostanie określony zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 2.

Artykuł 11

1. Na podstawie skróconych list krajowych dostarczonych przez państwa członkowskie Komisja może opublikować listę zatytułowaną “Wspólnotowa Lista Zatwierdzonego Materiału Podstawowego dla Produkcji Leśnego Materiału Rozmnożeniowego”.
2. Lista Wspólnoty będzie odzwierciedlać informacje szczegółowe podane w listach krajowych, o których mowa w artykule 10 ustęp 2 i wskazywać obszar wykorzystania i wszelkie zezwolenia lub ograniczenia przyznane na podstawie artykułów 8, 17 lub 20.

Artykuł 12

1. Organy urzędowe wydadzą po zbiorach, dla całego materiału reprodukcyjnego pochodzącego z materiału podstawowego, certyfikat wskazujący wyłączny odnośnik w rejestrze i zawierający szczegółowe informacje wyszczególnione w załączniku VIII.
2. Nowy certyfikat zostanie wydany jeśli państwo członkowskie przewiduje dalsze rozmnażanie wegetatywne zgodnie z artykułem 13 ust. 2).
3. Jeśli ma miejsce mieszanie zgodnie z literami a), b), c) lub e) artykułu 13 ust. 3, państwo członkowskie zapewni, że odnośniki w rejestrze składników mieszanki będą możliwe do zidentyfikowania i zostanie wydane nowy certyfikat lub inny dokument identyfikacyjny mieszanki.

Artykuł 13

1. Materiał rozmnożeniowy, podczas wszystkich etapów produkcji, będzie przechowywany oddzielnie, odpowiednio do zatwierdzonych jednostek. Każda partia materiału rozmnożeniowego będzie zidentyfikowana w sposób następujący:
 - a) kod i numer certyfikatu;
 - b) nazwa botaniczna;
 - c) kategoria;
 - d) cel;
 - e) rodzaj materiału podstawowego;
 - f) odnośnik w rejestrze lub kod identyfikacyjny regionu pochodzenia;
 - g) region pochodzenia – dla materiału rozmnożeniowego z kategorii “ze zidentyfikowanego źródła” i “wyselekcjonowany” lub w odpowiednich przypadkach dla innego materiału rozmnożeniowego;

- h) w odpowiednich przypadkach, czy pochodzenie materiału jest autochtoniczne lub rodzime, nie-autochtoniczne lub nie rodzime lub nieznanne;
 - i) w przypadku jednostek nasiennych – rok dojrzewania;
 - j) wiek i rodzaj materiału sadzeniowego z sadzonek lub zrzeczów; czy są to podcięcia lub transplanty lub konteneryzowane;
 - k) czy jest on genetycznie zmodyfikowany.
2. Bez wpływu na zastosowanie postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu oraz artykułu 6 ust. 1, litera c, państwa członkowskie mogą przewidzieć dalsze rozmnażanie wegetatywne jednostki zatwierdzania w kategoriach: “wyselekcjonowany”, “kwalifikowany” i “testowany”. W takich przypadkach materiał będzie przechowywany oddzielnie i oznaczony jako taki.
3. Bez wpływu na zastosowanie postanowień ustępu 1 państwa członkowskie mogą przewidzieć:
- a) mieszanie materiału rozmnożeniowego pochodzącego z dwóch lub więcej jednostek zatwierdzania w ramach kategorii “ze zidentyfikowanego źródła” lub kategorii “wyselekcjonowany” dla jednego regionu pochodzenia;
 - b) jeśli ma miejsce mieszanie materiału rozmnożeniowego w ramach jednego regionu pochodzenia, pochodzącego ze źródeł nasion lub drzewostanów w ramach kategorii “ze zidentyfikowanego źródła”, że nowa, mieszana partia będzie oznaczona “materiał rozmnożeniowy pochodzący ze źródła nasion”;
 - c) jeśli ma miejsce mieszanie materiału rozmnożeniowego pochodzącego z nie-autochtonicznego lub nie-rodzimego materiału podstawowego z materiałem rozmnożeniowym pochodzącym z materiału podstawowego o nieznanym pochodzeniu, że nowa, mieszana partia będzie oznaczona “nieznanego pochodzenia”;
 - d) jeśli ma miejsce mieszanie zgodnie z literami a), b) lub c), że kod identyfikacyjny regionu pochodzenia może być zastąpiony odnośnikiem w rejestrze jak w ustępie 1 litera f);
 - e) mieszanie materiału rozmnożeniowego pochodzącego z jednej jednostki zatwierdzania z różnych lat dojrzewania;
 - f) jeśli ma miejsce mieszanie zgodnie z literą e), że rzeczywiste lata dojrzewania i proporcje udziału materiału z każdego roku będą podane.

Artykuł 14

1. Materiał rozmnożeniowy może podlegać obrotowi jedynie w partiach, które spełniają wymagania artykułu 13 i którym towarzyszy etykieta lub inny dokument od dostawcy (“etykieta lub dokument dostawcy”), zawierające oprócz informacji wymaganych na podstawie artykułu 13, także następujące informacje:
- a) numer (numery) certyfikatu wydanego na podstawie artykułu 12 lub odnośnik do innego dostępnego dokumentu, zgodnie z artykułem 12 ust. 3);
 - b) nazwa dostawcy;
 - c) dostarczana ilość;

- d) w przypadku materiału rozmnożeniowego z kategorii “przetestowany”, którego materiał podstawowy jest zatwierdzony na podstawie artykułu 4 ust. 5, słowa “tymczasowo zatwierdzony”;
 - e) czy materiał był rozmnażany wegetatywnie.
2. W przypadku nasion, etykieta dostawcy lub dokument, o którym mowa w ustępie 1, będzie zawierał także następujące informacje dodatkowe, ocenione, o ile to możliwe, za pomocą międzynarodowo uznanych technik:
 - a) czystość: procent wagowy czystych nasion, innych nasion i składników obojętnych produktu umieszczanego na rynku jako partia nasion;
 - b) procent kiełkowania czystych nasion, lub jeśli nie można go określić w prosty sposób, procent żywotności oceniony określoną metodą;
 - c) waga 1000 czystych nasion;
 - d) ilość nasion zdolnych do kiełkowania w kilogramie produktu znajdującego się w obrocie jako nasiona, lub jeśli nie można tego określić w prosty sposób, ilość nasion zdolnych do życia w kilogramie.
 3. W celu zapewnienia natychmiastowej dostępności nasion z aktualnego sezonu, niezależnie od tego, iż badania w zakresie kiełkowania, zgodnie z ust. 2 litera b, nie zostały zakończone, państwa członkowskie mogą zezwolić na sprzedaż, ale jedynie pierwszemu nabywcy. Odniesienie do warunków zawartych w ustępach 2 litera b) oraz d) będzie podane przez dostawcę w najkrótszym możliwym terminie.
 4. W przypadku niewielkich ilości nasion nie stosują się wymagania ustanowione w ustępach 2 litera b) oraz d) powyżej. Ilości oraz warunki mogą zostać określone zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ustęp 2.
 5. W przypadku *Populus spp.* części roślin będą podlegały obrotowi jedynie wtedy, jeśli na etykietce lub dokumencie dostawcy znajduje się numer klasyfikacyjny WE zgodnie z ustępem 2 ust. b) załączniku VII, część C.
 6. Jeśli dla jakiejś kategorii materiału rozmnożeniowego, stosowana jest kolorowa etykieta lub dokument, to dla materiału rozmnożeniowego “ze zidentyfikowanego źródła” etykieta lub dokument dostawcy będą żółte, dla materiału rozmnożeniowego “wyselekcjonowany” zielone, dla materiału rozmnożeniowego “kwalifikowany” różowe i niebieskie dla materiału rozmnożeniowego kategorii “testowany”.
 7. W przypadku leśnego materiału rozmnożeniowego pochodzącego z materiału podstawowego składającego się z genetycznie zmodyfikowanego organizmu, każda etykieta lub dokument, urzędowy lub inny towarzyszący partii będzie jasno na to wskazywać.

Artykuł 15

Jednostki nasienne będą w obrocie jedynie w zapieczętowanych opakowaniach. Sposób zapieczętowania powinien być taki, by przy otwarciu następowało uszkodzenie pieczęci.

Artykuł 16

1. Państwa członkowskie zapewnią, poprzez stworzony lub zatwierdzony przez nie system kontroli urzędowej, że materiał rozmnożeniowy z pojedynczych jednostek zatwierdzenia lub partii będzie łatwy do zidentyfikowania w ciągu całego procesu od zbioru materiału do jego dostawy do użytkownika końcowego. Oficjalne inspekcje zarejestrowanych dostawców będą się odbywały regularnie.
2. Państwa członkowskie zapewnią wzajemną współpracę administracyjną odpowiednich organów urzędowych w celu uzyskania odpowiednich informacji niezbędnych dla zapewnienia właściwego funkcjonowania niniejszej dyrektywy, szczególnie w przypadkach przemieszczania leśnego materiału rozmnożeniowego z jednego państwa członkowskiego do innego.
3. Dostawcy przedstawiają organom urzędowym rejestry zawierające szczegóły na temat wszystkich przetrzymywanych i sprzedanych partii.
4. Szczegółowe zasady stosowania ustępu 2 zostaną przygotowane zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ustęp 2 nie później niż do 30 czerwca 2002 r.
5. Państwa członkowskie podejmą wszelkie działania dla zapewnienia zgodności z zapisami niniejszej dyrektywy, aby leśny materiał rozmnożeniowy był urzędowo sprawdzany podczas produkcji mającej na celu obrót rynkowy oraz podczas obrotu rynkowego.
6. Eksperci Komisji mogą we współpracy z organami urzędowymi państw członkowskich dokonywać wrywkowych kontroli, o ile jest to konieczne dla zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy. Mogą oni w szczególności sprawdzać czy leśny materiał rozmnożeniowy spełnia wymagania niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie, na którego terytorium prowadzona jest kontrola udzieli ekspertom wykonującym swoje obowiązki wszelkiej niezbędnej pomocy. Komisja poinformuje państwa członkowskie o wynikach kontroli.

Artykuł 17

1. Państwa członkowskie zapewnią, że materiał rozmnożeniowy, który jest umieszczony na rynku zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy, nie będzie przedmiotem żadnych innych niż ustanowione niniejszą dyrektywą ograniczeń w obrocie ze względu na jego cechy, wymagania dotyczące badania i inspekcji, etykiety i zapieczętowanie.
2. Na swój wniosek, państwo członkowskie może być upoważnione, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ustęp 3, do zakazania sprzedaży odbiorcy końcowemu mającej na celu zasianie lub zasadzenie, na całym swoim obszarze, lub jego części, określonego materiału rozmnożeniowego.

Upoważnienie takie może być przyznane jedynie wtedy, jeśli są powody do twierdzenia, że:

- a) stosowanie tego materiału rozmnożeniowego miałyby, ze względu na jego cechy fenotypowe lub genetyczne, negatywny wpływ na leśnictwo, środowisko, zasoby genetyczne lub różnorodność biologiczną w całym państwie członkowskim lub jego części. Podstawą do takiego twierdzenia są:
 - dowody odnoszące się do regionu pochodzenia lub pochodzenia materiału, lub
 - wyniki doświadczeń lub badań naukowych wykonanych w odpowiednich miejscach we Wspólnocie lub poza nią.

- b) na podstawie wyników doświadczeń, badań naukowych lub wyników uzyskanych z prowadzenia praktyki leśnej, dotyczących przeżywania i rozwoju materiału sadzeniowego w odniesieniu do cech morfologicznych i fizjologicznych, że stosowanie tego materiału rozmnożeniowego, ze względu na jego cechy, miałyby negatywny wpływ na leśnictwo, środowisko, zasoby genetyczne lub różnorodność biologiczną w całym państwie członkowskim lub jego części.
3. Szczegółowe przepisy dla stosowania ustępu 2 będą opracowane zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ustęp 3.
4. Bez wpływu na zastosowanie ustępu 1, państwa członkowskie, które wdrożyły artykuł 8 w odniesieniu do leśnego materiału rozmnożeniowego kategorii “ze zidentyfikowanego źródła”, mogą zakazać sprzedaży takiego materiału do odbiorcy końcowego.

Artykuł 18

1. W celu wykluczenia okresowych trudności w zaopatrzeniu w materiał rozmnożeniowy spełniający wymagania niniejszej dyrektywy do użytkowników końcowych, które mogą się pojawić w jednym lub więcej państwach członkowskich i których nie można przewyciężyć w obrębie Wspólnoty, Komisja, na żądanie co najmniej jednego państwa członkowskiego dotkniętego tą sytuacją i zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 2, może zezwolić jednemu lub więcej państwom członkowskim na zatwierdzenie do obrotu, na czas wskazany przez Komisję, leśnego materiału rozmnożeniowego jednego lub więcej gatunków, który spełnia mniej surowe wymagania.

Jeśli takie działanie jest podejmowane, etykieta lub dokument dostawcy wymagany zgodnie z artykułem 14 ust. 1 będzie podawał, że przedmiotowy materiał spełnia mniej surowe wymagania.

2. Szczegółowe przepisy dla stosowania ustępu 1 mogą być opracowane zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 2.

Artykuł 19

1. Rada, działając kwalifikowaną większością głosów, na podstawie wniosku Komisji, określi czy leśny materiał rozmnożeniowy produkowany w państwie trzecim spełnia te same warunki w odniesieniu do zatwierdzania jego materiału podstawowego i działań podejmowanych dla jego wyprodukowania w celu obrotu na rynku, jak leśny materiał rozmnożeniowy produkowany we Wspólnocie i spełniający postanowienia niniejszej dyrektywy.
2. Oprócz kwestii, o których mowa w ustępie 1, Rada określi gatunki, rodzaj materiału podstawowego i kategorie materiału rozmnożeniowego, wraz z regionem jego pochodzenia, który może być dopuszczony do obrotu we Wspólnocie zgodnie z ustępem 1.
3. Do czasu podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3, być upoważnione do podjęcia takich decyzji. Upoważnienie takie ma na celu zapewnienie, że materiał, który ma być importowany posiada gwarancje równoważne w pełnym zakresie tym które posiada leśny materiał rozmnożeniowy produkowany we Wspólnocie zgodnie z niniejszą dyrektywą. W szczególności takiemu importowanemu materiałowi będzie towarzyszył certyfikat lub

oficjalne świadectwo wydane przez państwo, z którego on pochodzi, zawierające wszelkie szczegóły dotyczące dostawy, która ma być eksportowana. Zapewni to dostawca w państwie trzecim.

Artykuł 20

Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3 może zwolnić państwo członkowskie, w całości lub częściowo, z wykonywania postanowień niniejszej dyrektywy w odniesieniu do niektórych gatunków drzew, które nie są ważne dla celów leśnych w tym państwie członkowskim, pod warunkiem, że nie będzie to się sprzeciwiać postanowieniom artykułu 17 ust. 1.

Artykuł 21

Dla poszukiwania alternatywnych, lepszych rozwiązań w stosunku do niektórych postanowień zawartych w niniejszej dyrektywie, może zostać podjęta decyzja o prowadzeniu na poziomie Wspólnoty, pod określonymi warunkami, czasowych badań, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3.

Czas trwania takich badań nie będzie przekraczał siedmiu lat.

W kontekście takich badań, państwa członkowskie mogą zostać zwolnione z niektórych postanowień niniejszej dyrektywy. Zakres tego zwolnienia zostanie zdefiniowany w odniesieniu do postanowień, do których się stosuje.

Artykuł 22

Leśny materiał rozmnożeniowy, w odpowiednich przypadkach, będzie spełniał odpowiednie warunki dotyczące zdrowia roślin ustanowione dyrektywą 77/93/EWG.

Artykuł 23

Wszelkie poprawki do załączników wynikające z postępu naukowo-technicznego będą przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 3.

Artykuł 24

Działania konieczne dla wdrożenia niniejszej dyrektywy odnoszące się do zagadnień zawartych w artykułach wymienionych poniżej, będą przyjmowane zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w artykule 26 ust. 2.

- Artykuły 2, 10, 14, 16, 18, 27.

Artykuł 25

Działania konieczne dla wdrożenia niniejszej dyrektywy odnoszące się do zagadnień zawartych w artykułach wymienionych poniżej, będą przyjmowane zgodnie z procedurą regulacji, o której mowa w artykule 26 ust. 3.

- Artykuły 3, 4, 5, 6, 17, 19, 20, 21 i 23.

Artykuł 26

1. Komisja będzie wspierana przez Stały Komitet do spraw Nasiennictwa (dalej zwany "Komitetem").
2. W przypadku odniesienia do niniejszego punktu, będą stosowały się artykuły 4 oraz 7 decyzji 1999/468/WE.
Okres, o którym mowa w artykule 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE będzie wynosił jeden miesiąc.
3. W przypadku odniesienia do niniejszego punktu, będą stosowały się artykuły 5 oraz 7 decyzji 1999/469/WE.
Okres, o którym mowa w artykule 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE będzie wynosił dwa miesiące.
4. Komitet przyjmie własne zasady działania.

Artykuł 27

1. Przez okres przejściowy nie przekraczający 10 lat od dnia 1 stycznia 2003 r. państwa członkowskie mogą stosować w celu zatwierdzania materiału podstawowego dla produkcji przetestowanego materiału rozmnożeniowego – wcześniej nie objętego dyrektywą 66/404/EWG – wyniki testów porównawczych, które nie spełniają wymagań ustanowionych w załączniku V.
Testy takie powinny zostać rozpoczęte przed 1 stycznia 2003 r. i będą musiały wykazać, że materiał rozmnożeniowy pochodzący z materiału podstawowego jest wysokiej jakości.
2. Przez okres przejściowy nie przekraczający 10 lat od dnia 1 stycznia 2003 r. państwa członkowskie mogą stosować w celu zatwierdzania materiału podstawowego dla produkcji przetestowanego materiału reprodukcyjnego wszystkich gatunków i sztucznych hybryd objętych niniejszą dyrektywą, wyniki testów oceny genetycznej, które nie spełniają wymagań ustanowionych w załączniku V.
Testy takie rozpoczną się przed 1 stycznia 2003 r. i będą musiały wykazać, że materiał reprodukcyjny pochodzący z materiału podstawowego jest wysokiej jakości.
3. W przypadku nowych gatunków i sztucznych hybryd, które mogą być dodane do załącznika I później, okres przejściowy, o którym mowa w ustępach 1 i 2 ustali się zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 2.
4. Państwa członkowskie mogą, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 26 ust. 2, zostać upoważnione do stosowania wyników testów porównawczych i testów oceny genetycznej po wygaśnięciu okresu przejściowego.

Artykuł 28

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie od dnia 1 stycznia 2003 r. ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne konieczne dla osiągnięcia zgodności z niniejszą dyrektywą i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa członkowskie przyjmując te przepisy zawrą w nich odniesienie do niniejszej Dyrektywy lub odniesienie takie będzie towarzyszyło ich oficjalnemu opublikowaniu. Sposób takiego odniesienia zostanie przyjęty przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie prześlą Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego, które przyjmą dla obszaru objętego niniejszą dyrektywą.
3. Państwa członkowskie będą mogły obracać, do wyczerpania zapasów, materiałem reprodukcyjnym zgromadzonym przed 1 stycznia 2003 r.

Artykuł 29

Uchyla się niniejszym dyrektywę 66/404/EWG oraz dyrektywę 71/161/EWG ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2003 r.

Dyrektywa 66/404/EWG nie będzie stosowała się do Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji, zaś dyrektywa 71/161/EWG nie będzie stosowała się do Republiki Finlandii.

Odniesienia do uchylonych dyrektyw będą traktowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacyjną zawartą w załączniku IX.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa wejdzie w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 29

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 22 grudnia 1999 r.

W imieniu Rady

K. HEMILÄ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I
LISTA GATUNKÓW DRZEW I SZTUCZNYCH HYBRYD

Abies alba Mill.
Abies cephalonica Loud.
Abies grandis Lindl.
Abies pinsapo Boiss.
Abies platanoides L.
Acer pseudoplatanus L.
Alnus glutinosa Gaertn.
Alnus incana Moench.
Betula pendula Roth.
Carpinus betulus L.
Betula pubescens Ehrh.
Castanea sativa Mill.
Cedrus atlantica Carr.
Cedrus libani A. Richard
Fagus sylvatica L.
Fraxinus angustifolia Vahl.
Fraxinus excelsior L.
Larix decidua Mill.
Larix x eurolepis Henry
Larix kaempferi Carr.
Larix sibirica Ledeb.
Picea abies Karst.
Picea sitchensis Carr.
Pinus brutia Ten.
Pinus canariensis C. Smith
Pinus cembra L.
Pinus contorta Loud.
Pinus halepensis Mill.

Pinus leucodermis Antoine
Pinus nigra Arnold
Pinus pinaster Ait.
Pinus pinea L.
Pinus radiata D. Don
Pinus sylvestris L.
Populus spp. oraz sztuczne hybrydy tych gatunków
Prunus avium L.
Pseudotsuga menziesii Franco
Quercus cerris L.
Quercus ilex L.
Quercus petraea Liebl.
Quercus pubescens Willd.
Quercus robur L.
Quercus rubra L.
Quercus suber L.
Robinia pseudoacacia L.
Tilia cordata Mill.
Tilia platyphyllos Scop.

ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNE WYMAGANIA NIEZBĘDNE DO ZATWIERDZENIA MATERIAŁU PODSTAWOWEGO PRZEZNACZONEGO DO PRODUKCJI MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO, KTÓRY MA ZOSTAĆ OZNACZONY JAKO ZE ZIDENTYFIKOWANEGO ŹRÓDŁA

1. Materiałem podstawowym będzie źródło nasion lub drzewostan znajdujący się w jednym regionie pochodzenia. Do rozstrzygnięcia przez państwo członkowskie w każdym indywidualnym przypadku będzie należała kwestia czy konieczna jest formalna inspekcja oprócz tego, że musi ona zostać wykonana, jeśli materiał jest przeznaczony do szczególnych celów leśnych.
2. Źródło nasion lub drzewostan będą spełniały kryteria ustalone przez państwa członkowskie.
3. – Należy podać region pochodzenia, lokalizację, wysokość lub rozpiętość wysokości miejsc a), z których został zebrany materiał rozmnożeniowy.
 - Należy podać czy materiał podstawowy jest:
 - a) autochtoniczny lub nie-autochtoniczny, albo pochodzenie jest nieznanne, lub

b) rodzimy lub nie-rodzimy, albo pochodzenie jest nieznane.

W przypadku nie-autochtonicznego lub nie-rodzimego materiału podstawowego należy podać pochodzenie, jeśli jest ono znane.

ZAŁĄCZNIK III

**MINIMALNE WYMAGANIA NIEZBĘDNE DO ZATWIERDZENIA MATERIAŁU
PODSTAWOWEGO PRZEZNACZONEGO DO PRODUKCJI MATERIAŁU
ROZMNOŻENIOWEGO, KTÓRY MA ZOSTAĆ OZNACZONY JAKO
WYSELEKCJONOWANY**

Ogólne: Drzewostan będzie oceniany przy uwzględnieniu deklarowanego szczegółowego celu do jakiego przeznaczony będzie materiał rozmnożeniowy. W zależności od tego celu przyzna się odpowiednią wagę wymaganiom od 1 do 10. Kryteria wyboru określi państwo członkowskie, a cel zostanie wskazany w Krajowym Rejestrze.

1. **Pochodzenie:** Trzeba stwierdzić, albo na podstawie dowodów historycznych, albo za pomocą innych odpowiednich środków, czy drzewostan jest autochtoniczny / rodzimy, nie-autochtoniczny/ nie-rodzimy lub czy pochodzenie jest nieznane. W przypadku nie-autochtonicznego / nie-rodzimego materiału podstawowego trzeba podać pochodzenie, jeśli jest ono znane.
2. **Izolacja:** Drzewostany muszą być usytuowane w odpowiedniej odległości od słabych drzewostanów tego samego gatunku, od drzewostanów spokrewnionych gatunków lub od odmian, które mogą tworzyć hybrydy z tym gatunkiem. Szczególną uwagę należy zwracać na to wymaganie, jeśli drzewostany otaczające drzewostany autochtoniczne / rodzime są nie-autochtoniczne / nie-rodzime lub ich pochodzenie jest nieznane.
3. **Efektywna wielkość populacji:** Drzewostany muszą składać się z jednej lub więcej grup drzew odpowiednio rozmieszczonych i wystarczająco licznych, aby zapewnić odpowiednie zapylenie między nimi. Dla uniknięcia niepożądanych wpływów krzyżowania wsobnego (endogamii), wybrane drzewostany będą składać się z wystarczającej liczby osobników rozmieszczonych odpowiednio gęsto na danym obszarze.
4. **Wiek i rozwój:** Drzewostany muszą składać się z drzew o takim wieku lub etapie rozwoju, aby łatwo można było ocenić dane kryteria selekcji.
5. **Jednorodność:** Drzewostany muszą wykazywać normalny stopień indywidualnego zróżnicowania właściwości morfologicznych. Jeśli jest to niezbędne, gorsze drzewa należy usunąć.
6. **Dostosowanie:** Dostosowanie do warunków ekologicznych przeważających w Regionie Pochodzenia musi być oczywiste.
7. **Zdrowie i odporność:** Drzewostan musi być wolny od niszczących go organizmów i wykazywać odporność na niekorzystne warunki klimatyczne, z wyłączeniem szkód powodowanych przez zanieczyszczenie, w miejscu, w którym rośnie.
8. **Wielkość produkcji:** Dla zatwierdzenia wybranych drzewostanów wielkość produkcji drewna musi przekraczać produkcję przyjętą za średnią przy podobnych warunkach ekologicznych i podobnych warunkach gospodarowania.
9. **Jakość drewna:** Jakość drewna będzie brana pod uwagę, a w niektórych przypadkach może być zasadniczym kryterium.
10. **Forma lub pokrój:** Drzewostan musi wykazywać szczególnie dobre cechy morfologiczne, szczególnie jeśli chodzi o prosty, okrągły pień, pożądane ugałżenie, małe

rozmiary gałęzi i dobre naturalne oczyszczanie się. Proporcja rozwidlonych drzew i drzew wykazujących skręt włókien powinna być niska.

ZAŁĄCZNIK IV

MINIMALNE WYMAGANIA NIEZBĘDNE DO ZATWIERDZENIA MATERIAŁU PODSTAWOWEGO PRZEZNACZONEGO DO PRODUKCJI MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO, KTÓRY MA ZOSTAĆ OZNACZONY JAKO KWALIFIKOWANY

1. Plantacje nasienne

- a) Rodzaj, cel, wzór krzyżowania i układ terenu, składowe, izolacja, położenie i wszelkie zmiany powyższych parametrów muszą zostać zatwierdzone i zarejestrowane przez organ urzędowy;
- b) Składowe klonów lub rodzin wybierze się ze względu na ich wyjątkowo dobre cechy. Szczególną uwagę będzie się zwracać na wymagania 4, 6, 7, 8, 9 i 10 Załączniku III;
- c) Składowe klonów lub rodzin będą sadzone lub są zasadzone zgodnie z planem zatwierdzonym przez organ urzędowy i sporządzonym w taki sposób, aby każdą ze składowych można było zidentyfikować;
- d) Trzebież prowadzona w plantacjach nasiennych wraz z uwzględnieniem kryteriów wyboru stosowanych dla takich trzebieży zostanie opisana i zarejestrowana przez organ urzędowy;
- e) Gospodarka w plantacjach nasiennych oraz zbieranie nasion będzie odbywać się w sposób pozwalający osiągnąć cele postawione tym plantacjom. W przypadku plantacji nasiennych przeznaczonych do produkcji sztucznej hybrydy, procent hybryd w materiale rozmnożeniowym musi być określony testem weryfikacyjnym.

2. Drzewa mateczne

- a) Osobniki rodzicielskie zostaną wybrane ze względu na ich wyjątkowo dobre cechy. Szczególną uwagę będzie się zwracać zwrócić na wymagania 4, 6, 7, 8, 9 i 10 załącznika III. Osobniki rodzicielskie mogą też zostać wybrane ze względu na ich zdolności łączenia wymaganych cech.
- b) Cel, wzór krzyżowania i system zapylania, składowe, izolacja i położenie oraz wszelkie zmiany powyższych parametrów muszą zostać zatwierdzone i zarejestrowane przez organ urzędowy;
- c) Identyfikacja, ilość i proporcja osobników rodzicielskich w mieszance musi być zatwierdzona i zarejestrowana przez organ urzędowy;
- d) W przypadku osobników rodzicielskich przeznaczonych do produkcji sztucznej hybrydy, procent hybryd w materiale reprodukcyjnym musi być określony testem weryfikacyjnym.

3. Klony

- a) Klony będą możliwe do zidentyfikowania dzięki wyróżniającym je cechom, które zostały zatwierdzone i zarejestrowane przez organ urzędowy;
- b) Wartość pojedynczych klonów ustali się doświadczalnie lub wykaże wystarczająco długim eksperymentowaniem;

- c) *Ortety* stosowane do produkcji klonów zostaną wybrane ze względu na ich wyjątkowo dobre cechy. Szczególną uwagę będzie się zwracać na kryteria 4, 6, 7, 8, 9 i 10 załącznika III;
- d) Państwo członkowskie ograniczy zatwierdzanie do największej ilości lat lub maksymalnej ilości produkowanych pędów (*ramet*).

4. Mieszanka klonów

- a) Mieszanka klonów będzie spełniać wymagania zawarte w punktach 3 litery a, 3 b i 3 c powyżej;
- b) Identyfikacja, ilość i proporcja składowych klonów w mieszance, oraz metoda wyboru i materiał pierwotny muszą być zatwierdzone i zarejestrowane przez organ urzędowy. Każdą mieszankę musi charakteryzować wystarczająca różnorodność genetyczna;
- c) Państwo członkowskie ograniczy zatwierdzanie do największej ilości lat lub maksymalnej ilości produkowanych pędów (*ramet*).

ZAŁĄCZNIK V

MINIMALNE WYMAGANIA NIEZBĘDNE DO ZATWIERDZENIA MATERIAŁU PODSTAWOWEGO PRZEZNACZONEGO DO PRODUKCJI MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO, KTÓRY MA ZOSTAĆ OZNACZONY JAKO *PRZETESTOWANY*

1. WYMAGANIA DLA WSZYSTKICH TESTÓW

a) Ogólne

Materiał podstawowy musi spełniać odpowiednie wymagania zawarte w załączniku III lub IV.

Testy dla zatwierdzenia materiału podstawowego mają być przygotowane, ułożone, przeprowadzone i ich wyniki interpretowane zgodnie z międzynarodowo uznanymi procedurami. W przypadku testów porównawczych, testowany materiał rozmnożeniowy musi być porównywany z jednym, a lepiej z kilkoma zatwierdzonymi lub wcześniej wybranymi standardami.

b) Cechy, które mają być badane

- (i) Testy muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby dawały możliwość oceny określonych cech wskazanych dla każdego testu;
- (ii) Waga zostanie przypisana istotnym czynnikom adaptacyjnym, wzrostu, biotycznym i abiotycznym. Inne cechy uznane za istotne ze względu na przewidywany cel szczegółowy będą dodatkowo ocenione w odniesieniu do warunków ekologicznych panujących w regionie, w którym prowadzony jest test.

c) Dokumentacja

Dokumentacja musi opisywać umiejscowienie testu, w tym położenie, klimat, glebę, wcześniejsze użytkowanie, założenie, zagospodarowanie i wszelkie szkody związane z czynnikami abiotycznymi / biotycznymi. Informacje te muszą być dostępne organowi urzędowemu. Wiek materiału oraz wyniki w momencie oceny muszą być zarejestrowane przez organ urzędowy.

d) Przygotowanie testów

- (i) Każda próbka materiału rozmnożeniowego będzie wyhodowana, zasadzona i uprawiana w identyczny sposób o ile pozwalają na to rodzaje materiału roślinnego;
- (ii) Każdy eksperyment musi być przygotowany tak, aby był wiarygodny statystycznie, uwzględniając wystarczającą ilość drzew, aby można było ocenić wszystkie indywidualne cechy każdej badanej składowej.

e) Analiza i wiarygodność wyników

- (i) Dane z eksperymentów muszą być analizowane za pomocą międzynarodowo uznanych metod statystycznych, a wyniki przedstawione w odniesieniu do każdej badanej cechy;
- (ii) Metodologia stosowana do testów i uzyskane szczegółowe wyniki będą wolno dostępne;

- (iii) Musi zostać również podane określenie sugerowanego regionu prawdopodobnego dostosowania na obszarze kraju, w którym prowadzone były testy i cechy, które mogą ograniczyć jego zastosowanie;
- (iv) Jeśli podczas testów udowodni się, że materiał rozmnożeniowy nie posiada co najmniej cech:
 - materiału podstawowego, lub
 - podobnej odporności na organizmy szkodliwe o znaczeniu gospodarczym jak materiał podstawowy,wówczas taki materiał rozmnożeniowy zostanie wyeliminowany.

2. WYMAGANIA DLA GENETYCZNEJ OCENY SKŁADNIKÓW MATERIAŁU PODSTAWOWEGO

- a) Ocenie genetycznej mogą podlegać składowe następującego materiału podstawowego: plantacji nasiennych, osobników rodzicielskich rodzin(y), klonów i mieszanek klonów;

b) Dokumentacja

Następująca dodatkowa dokumentacja jest wymagana dla zatwierdzenia materiału podstawowego;

- (i) identyfikacja, pochodzenie i rodowód ocenianych składowych;
- (ii) wzór krzyżowania stosowany do wyprodukowania materiału rozmnożeniowego stosowanego przy ocenie;

c) Procedury testów

Muszą być dochowane następujące procedury:

- (i) Wartość genetyczna każdej składowej musi być oszacowana w dwóch lub więcej testach w terenie, z których co najmniej jeden musi znajdować się w środowisku odpowiadającym temu, które sugerowane jest dla stosowania materiału rozmnożeniowego;
- (ii) Szacowana wysoka wartość materiału rozmnożeniowego, który ma być w obrocie będzie oceniona na podstawie tych wartości genetycznych oraz szczegółowego wzoru krzyżowania;
- (iii) Testy oceniające i ocena genetyczna muszą być zatwierdzone przez organ urzędowy;

d) Interpretacja

- (i) Szacowana wysoka wartość materiału rozmnożeniowego zostanie oceniona w stosunku do populacji referencyjnej za względu na jakąś cechę lub zestaw cech;
- (ii) Zostanie podane czy oceniana wartość genetyczna materiału rozmnożeniowego jest gorsza od populacji referencyjnej w odniesieniu do dowolnej istotnej cechy.

3. WYMAGANIA DLA TESTÓW PORÓWNAWCZYCH MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO

a) **Obieranie próbek materiału rozmnożeniowego**

- (i) Próbka materiału rozmnożeniowego dla testów porównawczych musi być rzeczywiście reprezentatywna dla materiału rozmnożeniowego pozyskanego z materiału podstawowego, który ma być zatwierdzony;
- (ii) Materiał rozmnożeniowy dla testów porównawczych produkowany metodą płciową:
 - będzie zbierany w roku dobrego kwitnienia i dobrej produkcji owoców / nasion; może być stosowane także sztuczne zapylenie,
 - będzie zbierany metodami, które zapewniają, że uzyskane próbki są reprezentatywne.

b) **Standardy**

- (i) Funkcjonowanie standardów stosowanych dla celów porównawczych w testach powinno, o ile to możliwe, być znane przez wystarczająco długi czas w regionie, w którym ma mieć miejsce test. Zasadniczo standardy reprezentują materiał, który okazał się użyteczny dla leśnictwa w czasie gdy test się rozpoczynał, i w warunkach ekologicznych, dla których proponuje się, aby certyfikował on materiał. Powinny one pochodzić, tak dalece jak jest to możliwe, z drzewostanów wybranych zgodnie z kryteriami zawartymi w załączniku III lub z materiału podstawowego urzędowo zatwierdzonego dla produkcji materiału testowanego;
- (ii) W przypadku testów porównawczych sztucznych hybryd, oba gatunki rodzicielskie muszą, o ile to możliwe, być włączone do standardów;
- (iii) Jeśli jest to tylko możliwe będzie stosowanych kilka standardów. W koniecznych i uzasadnionych przypadkach, standardy mogą być zastąpione przez najbardziej odpowiedni materiał podlegający testowi, lub średnią komponentów testu;
- (iv) Te same standardy będą stosowane we wszystkich testach dla jak największej możliwej rozpiętości warunków terenu.

c) **Interpretacja**

- (i) Trzeba wykazać statystycznie istotną wysoką wartość w porównaniu ze standardami przynajmniej dla jednej ważnej cechy;
- (ii) Jeśli będą jakieś cechy istotne ze względów gospodarczych lub środowiskowych, które wykazują wyraźnie gorsze wyniki w porównaniu do standardów, zostanie to jasno wskazane. Skutki stąd wynikające muszą zostać zrekompensowane przez inne korzystne cechy.

4. WARUNKOWE ZATWIERDZENIE

Wstępna ocena młodych prób może stanowić podstawę dla warunkowego zatwierdzenia. Twierdzenie o wysokiej jakości w oparciu o wstępną ocenę musi być ponownie zbadane w odstępie czasowym nie większym niż 10 lat.

5. Wczesne testy

Testy w szkółce, szklarni i laboratorium mogą być przyjęte przez organ urzędowy do warunkowego lub końcowego zatwierdzenia, jeśli można wykazać bliski związek między badanymi cechami i cechami, które normalnie byłyby oceniane w testach wykonywanych na etapie lasu. Inne cechy, które mają być testowane muszą spełniać wymagania wyszczególnione w punkcie 3.

ZAŁĄCZNIK VI

KATEGORIE, W KTÓRYCH MATERIAŁ ROZMNOŻENIOWY Z RÓŻNYCH RODZAJÓW MATERIAŁU PODSTAWOWEGO MOŻE PODLEGAĆ OBROTOWI

Rodzaj materiału podstawowego	Kategoria materiału rozmnożeniowego (Kolor etykiety, jeśli stosowana jest kolorowa etykieta lub dokument)			
	Ze zidentyfikowanego źródła (Żółty)	Wyselekcjonowany (Zielony)	Kwalifikowany (Różowy)	Przetestowany (Niebieski)
Źródło nasion	X			
Drzewostan	X	X		X
Plantacja nasienna			X	X
Drzewa mateczne			X	X
Klon			X	X
Mieszanka klonów			X	X

ZAŁĄCZNIK VII

CZEŚĆ A

Wymagania jakie muszą spełniać partie owoców i nasion gatunków wymienionych w załączniku I

1. Partie owoców i nasion gatunków wymienionych w załączniku I nie mogą podlegać obrotowi jeśli nie osiągają minimalnie 99% poziomu czystości gatunkowej.
2. Niezależnie od postanowień punktu 1, w przypadku blisko spokrewnionych gatunków z załącznika I, oprócz sztucznych hybryd, będzie wskazana czystość gatunkowa partii owoców lub nasion, jeśli nie osiąga ona 99%.

CZEŚĆ B

Wymagania jakie muszą spełniać części roślin gatunków i sztucznych hybryd wymienionych w załączniku I

Części roślin gatunków i sztucznych hybryd wymienionych w załączniku I będą posiadały zadowalającą jakość rynkową. Zadowalającą jakość rynkową będzie się określało w odniesieniu do cech ogólnych, zdrowia i odpowiedniej wielkości. W przypadku *Populus spp.* może być wskazane, że spełnione są dodatkowe wymagania wyszczególnione w części C.

CZEŚĆ C

Wymagania dla zewnętrznych standardów jakości *Populus spp.* rozmnażanej przez zrzezy łodygowe lub sadzonki (sets)

1. Zrzezy łodygowe
 - a) Zrzezy łodygowe nie zostaną uznane za posiadające zadowalającą jakość rynkową jeśli występuje którykolwiek z poniższych defektów:
 - (i) wiek drewna przekracza dwa lata;
 - (ii) mają mniej niż dwa dobrze uformowane pąki;
 - (iii) występują nekrozy lub uszkodzenia spowodowane przez organizmy szkodliwe;
 - b) wykazują oznaki wysuszenia, przegrzania, spleśnienia lub gnicia. Minimalne wymiary zrzechów łodygowych
 - minimalna długość: 20 cm,
 - minimalna średnica wierzchołka:

Klasa EC 1: 8 mm
Klasa EC 2: 10 mm.
2. Sadzonki
 - a) Sadzonki nie zostaną uznane za posiadające zadowalającą jakość rynkową jeśli występuje którykolwiek z poniższych defektów:
 - wiek drewna przekracza trzy lata,
 - mają mniej niż pięć dobrze uformowanych pąków,

- występują nekrozy lub uszkodzenia spowodowane przez organizmy szkodliwe,
- wykazują oznaki wysuszenia, przegrzania, spleśnienia lub gnicia,
- mają zranienia inne niż powstałe podczas podkrzesywania,
- mają kilka pni
- wykazują nadmierne wykrzywienie pnia.

b) Klasy wielkości sadzonek

Klasa	Minimalna średnica (mm) na średniej wysokości	Minimalna wysokość
Obszary inne niż śródziemnomorskie		
N1	6	1,5
N2	15	3,00
Obszary śródziemnomorskie		
S1	25	3,00
S2	30	4,00

CZEŚĆ D

Wymagania jakie musi spełniać materiał sadzeniowy gatunków i sztucznych hybryd wymienionych w załączniku I

Materiał sadzeniowy będzie posiadał zadowalającą jakość rynkową. Zadowalającą jakość rynkową określi się w odniesieniu do cech ogólnych, zdrowia, żywotności i jakości fizjologicznej.

CZEŚĆ E

Wymagania jakie musi spełniać materiał sadzeniowy, który ma być sprzedawany odbiorcy końcowemu w regionach o klimacie śródziemnomorskim

Materiał sadzeniowy nie będzie podlegał obrotowi rynkowemu jeżeli 95% każdej partii nie będzie posiadało zadowalającej jakości rynkowej.

1. Materiał sadzeniowy nie zostanie uznany za posiadający zadowalającą jakość rynkową jeżeli istnieje jakikolwiek z poniższych braków:
 - a) zranienia inne niż powstałe podczas podkrzesywania lub zranienia z powodu uszkodzenia podczas wyorywania;
 - b) brak pąków, które mogłyby potencjalnie uformować pęd dominujący;
 - c) kilka pni;
 - d) zdeformowany system korzeniowy;

- e) oznaki wysuszenia, przegrzania, spleśnienia lub gnicia lub innych organizmów szkodliwych;
- f) rośliny nie są dobrze zrównoważone.

2. Wielkość roślin

Gatunek	Maksymalny wiek (lata)	Minimalna wysokość (cm)	Maksymalna wysokość (cm)	Minimalna średnica kołnierza korzeniowego (<i>root collar</i>) (mm)
Pinus halepensis	1	8	25	2
	2	12	40	3
Pinus leucodermis	1	8	25	2
	2	10	35	3
Pinus nigra	1	8	15	2
	2	10	20	3
Pinus pinaster	1	7	30	2
	2	15	45	3
Pinus pinea	1	10	30	3
	2	15	40	4
Quercus ilex	1	8	30	2
	2	15	50	3
Quercus suber	1	13	60	3

3. Wielkość pojemnika, gdy jest on stosowany:

Gatunek	Minimalna objętość pojemnika (cm ³)
<i>Pinus pinaster</i>	120
Inne gatunki	200

ZAŁĄCZNIK VIII

CZĘŚĆ A

**WZÓR CERTYFIKATU IDENTYFIKACYJNEGO MATERIAŁU
ROZMNOŻENIOWEGO POCHODZĄCEGO ZE ŹRÓDEŁ NASION I
DRZEWOSTANÓW**

(Certyfikat musi zawierać wszystkie informacje wyszczególnione poniżej, dokładnie w takim formacie)

WYDANE ZGODNIE Z WYMOGAMI DYREKTYWY 1999/105/WE

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE:	CERTYFIKAT Nr WE:/ (KOD PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO)/(NR)
-----------------------	---

Stwierdza się, że leśny materiał rozmnożeniowy opisany poniżej został wytworzony:

zgodnie z wymogami dyrektywy WE

jest to materiał rozmnożeniowy podlegający postanowieniom przejściowym

1. Nazwa botaniczna:

2. Rodzaj materiału rozmnożeniowego :

części nasion

części roślin

materiał sadzeniowy

3. Kategoria materiału rozmnożeniowego:

ze zidentyfikowanego źródła

kwalifikowany

przetestowany

4. Rodzaj materiału podstawowego:

źródło nasion

drzewostan

5. Cel:

.....
.....

6. Odnosić w krajowym rejestrze lub identyfikator materiału podstawowego w krajowym rejestrze:

...../Mieszanka:

7. Autochtoniczny Nie-autochtoniczny Nieznany
Rodzimy Nie-rodzimy

8. Pochodzenie materiału podstawowego (dla nie-autochtonicznego / nie-rodzimego materiału, jeśli jest ono znane):.....
.....**9. Państwo i region pochodzenia materiału podstawowego:**

.....

Pochodzenie (krótka nazwa, w odpowiednich przypadkach):

.....

10. Wysokość lub rozpiętość wysokości stanowiska (dla materiału podstawowego):

.....

11. Rok dojrzewania nasion:

.....

12. Ilość materiału rozmnożeniowego:

.....

13. Czy materiał objęty niniejszym certyfikatem stanowi wynik podziału większej partii objętej wcześniejszym Certyfikatem WE? Tak Nie

Numer poprzedniego certyfikatu Wielkość partii początkowej.....

14. Jak długo materiał był w szkółce:

.....

15. Czy materiał uzyskany z nasion był dalej rozmnażany wegetatywnie?Tak Nie

Sposób rozmnażania Ilość cykli rozmnażania

.....

16. Inne istotne informacje:

.....

17. Nazwa i adres dostawcy

**Nazwa i adres organu
urzędowego:**

**Pieczętka organu
urzędowego:**

Data:

**Nazwisko urzędnika
odpowiedzialnego:**

Podpis:

CZĘŚĆ B
WZÓR CERTYFIKATU IDENTYFIKACYJNEGO MATERIAŁU
ROZMNOŻENIOWEGO POCHODZĄCEGO Z PLANTACJI NASIENNYCH LUB
OSOBNIKÓW RODZICIELSKICH RODZIN(Y)

(Certyfikat musi zawierać wszystkie informacje wyszczególnione poniżej, dokładnie w takim formacie)

WYDANE ZGODNIE Z WYMOGAMI DYREKTYWY 1999/105/WE

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE	CERTYFIKAT Nr WE:/ (KOD PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO)/(NR)
----------------------	---

Stwierdza się, że leśny materiał rozmnożeniowy opisany poniżej został wytworzony:

zgodnie z wymogami dyrektywy WE

podlega postanowieniom przejściowym

1. a) Nazwa botaniczna:.....

b) Nazwa materiału podstawowego (jak w katalogu):
.....

2. Charakter materiału rozmnożeniowego:

Jednostka nasienna

Części roślin

Materiał sadzeniowy

4. Rodzaj materiału podstawowego:

Plantacja nasienna

Drzewa mateczne

3. Kategoria materiału rozmnożeniowego:

Kwalifikowany

Przetestowany

5. Cel:
.....
.....

6. Odnośnik w rejestrze lub identyfikator materiału podstawowego w Krajowym rejestrze:
.....
.....

7. (W odpowiednich przypadkach)

Autochtoniczny Nie-autochtoniczny

Nieznany

Rodzimy Nie-rodzimy

8. Pochodzenie materiału podstawowego (dla nie-autochtonicznego / nie-rodzimego materiału, jeśli jest ono znane):

.....
.....

9. Państwo i region pochodzenia lub położenie materiału podstawowego:

.....

Pochodzenie (krótka nazwa):

.....

10. Nasiona pochodzące z:

Swobodnego zapylania	☐
Uzupełniającego zapylania	☐
Kontrolowanego zapylania	☐

11. Rok dojrzewiania nasion:

12. Ilość materiału rozmnożeniowego:

.....

13. Czy materiał objęty niniejszym certyfikatem stanowi wynik podziału większej partii objętej wcześniej certyfikatem WE?
Tak Nie

Numer poprzedniego świadectwa Wielkość początkowej partii ..
.....

14. Jak długo materiał był w szkółce:

.....

15. Ilość reprezentowanych składowych:

Rodziny
Klony

16. Wysokość lub rozpiętość wysokości stanowiska materiału podstawowego:

.....

17. Czy przy produkcji materiału podstawowego stosowano zmiany genetyczne?

Tak Nie

18. Dla materiału rozmnożeniowego pochodzącego z osobników rodzicielskich rodzin(y):

Wzór krzyżowania:Skład procentowy rodzin składowych:
.....

19. Czy materiał uzyskany z nasion był dalej rozmnażany wegetatywnie?

Tak Nie

Sposób rozmnażania Ilość cykli rozmnażania
.....

20. Inne istotne informacje:.....

21. Nazwa i adres dostawcy

**Nazwa i adres organu
urzędowego:**

**Pieczętka organu
urzędowego:**

**Nazwisko urzędnika
odpowiedzialnego:**

Data:

Podpis:

CZEŚĆ C
WZÓR CERTYFIKATU IDENTYFIKACYJNEGO MATERIAŁU
ROZMNOŻENIOWEGO POCHODZĄCEGO Z KLONÓW I MIESZANEK
KLONÓW

(Certyfikat musi zawierać wszystkie informacje wyszczególnione poniżej, dokładnie w takim formacie)

WYDANE ZGODNIE Z WYMOGAMI DYREKTYWY 1999/105/WE

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE	CERTYFIKAT Nr WE: / (KOD PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO) / (NR)
----------------------	--

Stwierdza się, że leśny materiał rozmnożeniowy opisany poniżej został wytworzony:

zgodnie z wymogami dyrektywy WE

podlega postanowieniom przejściowym

1. a) Nazwa botaniczna:

.....

b) Nazwa klonu lub mieszanki klonów:

.....

2. Charakter materiału rozmnożeniowego:	
Części roślin	☐
Materiał sadzeniowy	☐

4. Rodzaj materiału podstawowego:	
Klony	☐
Mieszanka klonów	☐

3. Kategoria materiału rozmnożeniowego	
Kwalifikowany	☐
Przetestowany	☐

5. Cel:

.....

6. Odnośnik w państwowym rejestrze lub identyfikator materiału podstawowego w Krajowym rejestrze:

.....

7. (W odpowiednich przypadkach)

Autochtoniczny Nie-autochtoniczny

Nieznany

Rodzimy Nie-rodzimy

8. Pochodzenie materiału podstawowego (dla nie-autochtonicznego / nie-rodzimego materiału, jeśli jest ono znane):

.....
.....

9. Państwo i region pochodzenia lub lokalizacja materiału podstawowego:

.....

Pochodzenie (krótka nazwa):

.....

10. Czy przy produkcji materiału podstawowego stosowano modyfikacje genetyczne?

Tak Nie

11. a) Sposób rozmnażania:

b) Ilość cykli rozmnażania:

12. Ilość materiału rozmnożeniowego:

.....

13. Czy materiał objęty niniejszym certyfikatem stanowi wynik podziału większej partii objętej

Tak **wcześniej** **Nie**

certyfikatem WE?

Numer poprzedniego świadectwa Wielkość początkowej partii

.....

14. Jak długo materiał był w szkółce:

.....

.....

15. Dla mieszanek klonów:

Ilość klonów w mieszance: Skład procentowy klonów
składowych:

.....

16. Inne istotne informacje:

.....

17. Nazwa i adres dostawcy

**Nazwa i adres organu
urzędowego:**

**Pieczęć organu
urzędowego:**

**Nazwisko urzędnika
odpowiedzialnego:**

Data:

Podpis:

ZAŁĄCZNIK IX

TABELA KORELACYJNA

A.

Dyrektywa 66/404/EWG	Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 66/404/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1	-	Artykuł 21
Artykuł 3	Artykuł 2	-	Artykuł 22
Artykuły 2, 16 i 16b	Artykuł 3	Artykuł 16a	Artykuł 23
Artykuły 5, 5b, i 5d	Artykuł 4	-	Artykuł 24
-	Artykuł 5	-	Artykuł 25
Artykuł 4	Artykuł 6	Artykuł 17	Artykuł 26
-	Artykuł 7	Artykuł 5e	Artykuł 27
-	Artykuł 8	Artykuł 18	Artykuł 28
Artykuł 5a	Artykuł 9	-	Artykuł 29
Artykuł 6	Artykuł 10	-	Artykuł 30
Artykuł 13a	Artykuł 11	Artykuł 19	Artykuł 31
-	Artykuł 12	Artykuł 2	Załącznik I
Artykuł 8	Artykuł 13	-	Załącznik II
Artykuł 9	Artykuł 14	Załącznik I	Załącznik III
Artykuł 10	Artykuł 15	-	Załącznik IV
Artykuł 11	Artykuł 16	Załącznik II	Załącznik V
Artykuł 13	Artykuł 17	-	Załącznik VI
Artykuł 15	Artykuł 18	-	Załącznik VII
Artykuł 14	Artykuł 19	Załącznik III (część)	Załącznik VIII
-	Artykuł 20	-	Załącznik IX

B.

Dyrektywa 71/161/EWG	Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 71/161/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1	-	Artykuł 21
Artykuł 4	Artykuł 2	-	Artykuł 22
Artykuł 3(2), 16 i 17	Artykuł 3	Artykuł 9	Artykuł 23
-	Artykuł 4	-	Artykuł 24
-	Artykuł 5	-	Artykuł 25
Artykuły 5, 6(1) i 8	Artykuł 6	Artykuł 18	Artykuł 26
-	Artykuł 7	-	Artykuł 27
-	Artykuł 8	Artykuł 19	Artykuł 28
-	Artykuł 9	-	Artykuł 29
-	Artykuł 10	-	Artykuł 30
-	Artykuł 11	Artykuł 20	Artykuł 31
-	Artykuł 12	Artykuł 2	Załącznik I
-	Artykuł 13	-	Załącznik II
Artykuły 10 i 11	Artykuł 14	-	Załącznik III
-	Artykuł 15	-	Załącznik IV
Artykuł 12	Artykuł 16	-	Załącznik V
Artykuły 14	Artykuł 17	-	Załącznik VI
Artykuł 15	Artykuł 18	Załącznik 2 i 3	Załącznik VII
-	Artykuł 19	-	Załącznik VIII
-	Artykuł 20	-	Załącznik IX

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY O
LEŚNYM MATERIALE ROZMNOŻENIOWYM

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 19 grudnia 2000 r.

Obszar Negocjacyjny: „Rolnictwo”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej: rozdział 22,
priorytet 22.8

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 19 grudnia 2000r.
5.	Tłumaczenia zweryfikowane aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej 1 Dyrektywa Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym

